

ACTA MUSICA

KÄLLSKRIFTER OCH STUDIER UTGIVNA AV

MUSIKVETENSKAPLIGA SEMINARIET VID ÅBO AKADEMI. 1.

**FREDRIK PACIUS'
MANSKVARTETTER**

UTGIVNA AV

OTTO ANDERSSON

ÅBO 1937

FREDRIK PACIUS' MANSKVARTETTER

ACTA MUSICA

KÄLLSKRIFTER OCH STUDIER UTGIVNA AV

MUSIKVETENSKAPLIGA SEMINARIET VID ÅBO AKADEMI. 1.

FREDRIK PACIUS'
MANSKVARTETTER

UTGIVNA AV

OTTO ANDERSSON

ÅBO 1937

FÖRORD

Fredrik Pacius' manskvartetter blevo endast till en ringa del tryckta under tonsättarens livstid. Under det första decenniet av hans vistelse i Helsingfors efter överflyttningen till Finland 1835, den tidsperiod under vilken hans kompositoriska verksamhet inom denna form var rikast, trycktes ingen enda manskvartett.

De flesta manskvartetter, som senare utgivits, ingå i olika samlingar: M.M:s publikationer, »Studentsånger», m. fl. Ett par mindre häften med sånger endast av Pacius ha utkommit. Doktor Th. Tigerstedt, en av tonsättarens vänner, utgav 1895 fyra körer under rubrik »QVARTETTER FÖR MANS-RÖSTER». Utgivaren anmälde i företalet, att det varit hans avsikt att i en samling offentliggöra alla de kvartetter av Pacius som under mästarens egen ledning sjungits av föregående tidens studentgenerationer och finnas bevarade i äldre »sångböcker». Dr Tigerstedts utgivningsarbete blev emellertid icke fortsatt.

Den nu föreliggande fullständiga upplagan av Fredrik Pacius' manskvartetter grundar sig i första hand på de av dr Tigerstedt nämnda äldre sångböckerna: 1) »SÅNGSTYCKEN FÖR FYRA STÄMMOR» 1837—1842, 2) »SKJUTSHÄSTEN» 1839—1847 båda skrivna av sedermera fältprosten Clas Collan samt en »SÅNGBOK» utan någon bestämd datering skriven av dr Th. Tigerstedt. En viktig källa är likaledes en »Saml. af Sånger för Handtverkarnas sångförening i Helsingfors». Enär publikationen i främsta rummet har karaktären av källskrift, ha texterna intagits endast på originalspråket. Vid utgivningen ha handskrifterna jämförts och de tryckta källorna rådfrågats. Benäget tillstånd att använda de tryckta källorna har erhållits av K. G. Fazers förlag, till vilket de på K. G. Holms förlag tryckta musikalierna övergått.

Endast några få manskvartetter föreligga i manuskript av tonsättarens egen hand. Identifieringarna och dateringarna grunda sig huvudsakligast på de nämnda källorna. Jag måste därför reservera mig för eventuella misstag. En viss vacklan i dateringarna är rådande. De daterade tonsättningarna ha ordnats kronologiskt. Därpå följa de odaterade, av vilka flera hänföra sig till den tidigare perioden, ehuru jag icke velat datera dem en-

bart på grund av kompositoriska stildrag. Efter originalkompositionerna följa arrangemangen: folkvisorna, Bellmanssångerna samt andra arrangemang.

Textförfattarna äro endast sällan angivna i äldre handskrivna sångböcker; i många fall äro icke heller komponisterna angivna. Identifieringen har mött stora svårigheter. Försöken ha i många fall blivit resultatlösa. De flesta oidentifierade texter äro bland de tyska kvartetterna.

Pacius' manskörer ha uppsökts i olika publikationer, förtecknats och analyserats av fil. mag. John Rosas i en av honom utförd undersökning. Hans förteckning har jag kunnat tillgodogöra mig vid utgivningsarbetet, som härigenom väsentligen underlättats. Vid korrekturläsningen har jag haft värdefullt bistånd av tonsättaren Alfred Andersén, som genom tidigare utgivningsarbeten blivit väl förtrogen med Pacius' verk.

Då utgivandet av Fredrik Pacius' manskvartetter möjliggjorts genom enskild handräckning, är det med den största tillfredsställelse och tacksamhet jag gått att förverkliga den länge närda planen. Att samlingen kan utgivas just nu, så nära efter hundraårsminnet av Pacius' överflyttning till Finland och omedelbart inför Akademiska sångföreningens sekularfest, är ägnat att glädja alla vänner av den fosterländska tonkonst, Pacius väckte och utvecklade. Samlandet av studentsångarna till en organisatorisk enhet var hans verk. För studentsången i Helsingfors skrev han de flesta av sina ömsom skämtsamma ömsom allvarliga manskvartetter: en sällsynt rik och gedigen musikproduktion. Många av dessa stycken äga alltjämt en frisk och varm klangfärg trots den snart sekellånga sömnen mellan gulnade blad.

Fredrik Pacius' manskvartetter bära vittnesbörd om en målmedveten, intensiv tonsättargärning. De väcka stämningar, som livat gångna generationer till fosterländsk hänförelse. Deras utgivande innebär en hyllningsgård åt minnet av den sanne konstnär, som hitkommen som främling för hundra år sedan ställde sig själv och sin konst i det fosterländska arbetets tjänst och som jämte Runeberg skapade Finlands nationalsång.

Åbo i november 1937.

Otto Andersson.

1. Vårt land.

(J. L. Runeberg.)

1848.

1. Vårt land, vårt land, vårt fo-ster-land! Ljud högt, o dy-ra ord! Ej

The first system of the musical score for 'Vårt land'. It consists of a treble and a bass staff in 3/4 time, key of D major. The treble staff begins with a forte (*f*) dynamic and accents on the first three notes. The bass staff also begins with a forte (*f*) dynamic and accents. Both staves have 'espress.' markings above and below the staff. The lyrics are written below the staves.

lyfts en höjd mot himlens rand, Ej sänks en dal, ej sköljs en strand, Mer

The second system of the musical score. It continues the melody and accompaniment. The treble staff has 'fz' and 'dim.' markings. The bass staff has 'fz' and 'dim.' markings. The lyrics continue below the staves.

äl-skad än vår bygd i nord, Än vå-ra fä-ders jord.

Mer äl-skad än vår bygd, Än vå-ra fä-ders jord.

The third system of the musical score. It concludes the piece. The treble staff ends with a double bar line. The bass staff has a 'ff' marking. The lyrics conclude below the staves.

2. Suomis sång.

(E. v. Qvanten.)

1856.

Maestoso.

ritardando

p Hör hur här-ligt sän-gen skal - - lar Mel-lan Wäi - nös ru - no - hal - - - lar;
pp
sf

Det är Suo - - - - mis sång,

f Det är Suo-mis sång, det är Suo - - - - mis sång!
ff
pesante
f
ff

Con moto

p Hör de hö-ga fu-ror su - - - - sa, strömmar
Hör de hö-ga fu-ror su - - - - sa, Hör de dju-pa strömmar
p

piu lento e espressivo

lento
dim.

f bru - - sa; Det är Suo - mis sång, (det) det är Suo - - - - mis sång.
dim.

3. Björneborgarnas marsch.

(J. L. Runeberg.)

f

1. Sö - ner av ett folk som blött På Nar - vas hed, på Po - lens sand, på
Bort, bort vi - la, rast och fred! En storm är lös, det ljun - gar eld och
2. Al - drig skall vår fos - ter-jord Av vål - dets makt ur o - för - blöd-da
Fal - la kan den tapp-re blott, Ej ryg - ga för en fa - ras hot, ej

f

f

Leip-zigs slät-ter, Lüt-zens kul - lar; Än har Fin-lands kraft ej dött, Än
fält - ka - no - nens ås - ka rul - lar; Fram-åt, fram - åt led vid led! På
ba - tal - jo - ners ar - mar ryc - kas; Al - drig lju - da skall det ord, Att
svi - ka, bö - jas och för - tryc - kas. Fal - la, skö - na kri - gar-lott, Bliv

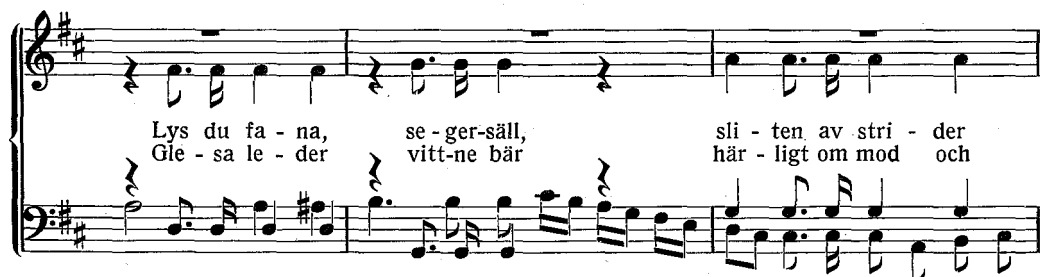
f

kan med o-väns blod ett fält här fär - gas rött!
tapp-re män se tapp-re fä - ders an - dar ned. Äd - las - te mål Oss
Fin-lands folk förrätt sin fri - a bygd i nord. Va - pen i hand Och
vår, sen för en se-ger än vi käm - pa fått!

vin - - - - kar på vår ba-na, Skarpt är vårt stål, Och blö - - da är vår va - na.
käckt vår o - vän nä - ra! Dö för vårt land Är le - - va för vår ä - ra.
vin - kar på vår ba - - na;
käckt vår o - vän nä - - ra!

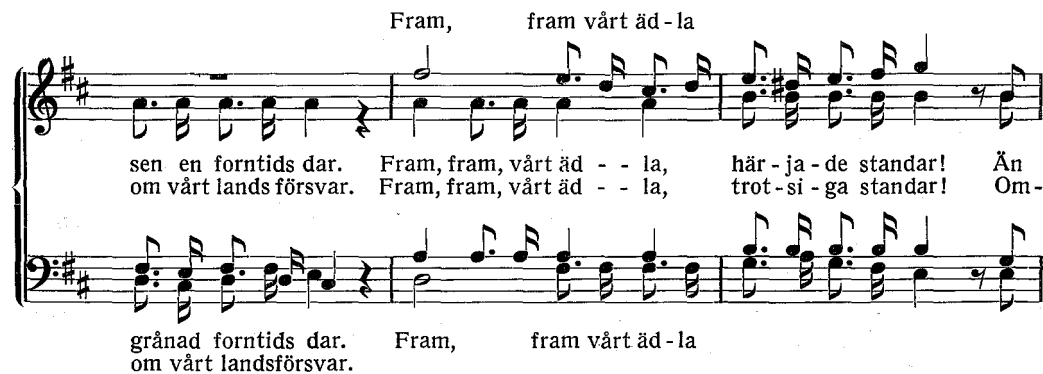
Al - la, al - la käckt framåt! Här är vår se - kel gam - la fri - hets sköna stråt.
Rastlös fram från strid till strid, Ty nu är stunden vår och nu är skördens tid.

Lys du fa - na, se - ger - säll, sli - ten av stri - der
Gle - sa le - der vitt-ne bär här - ligt om mod och

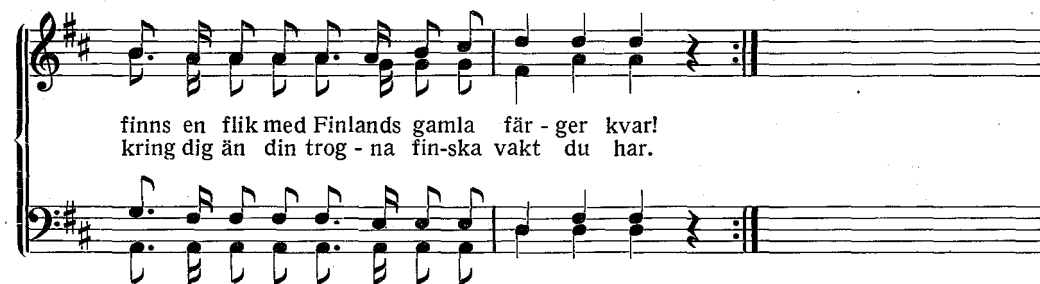
Lys högt, du se - - ger - säl - la fa - na, Sli - ten av strider sen en
Gles - - - na - de le - - der vitt-ne bä - ra Härligt om mod och bragder,

Fram, fram vårt äd - la

sen en forntids dar. Fram, fram, vårt äd - - la, här - ja - de standar! Än
om vårt lands försvar. Fram, fram, vårt äd - - la, trot - si - ga standar! Om -

grånad forntids dar. Fram, fram vårt äd - la
om vårt landsförsvar.

finns en flik med Finlands gamla fär - ger kvar!
kring dig än din trog - na fin - ska vakt du har.

4. Studentsång.

(B. O. Lille.)

1835.

Kraftigt.

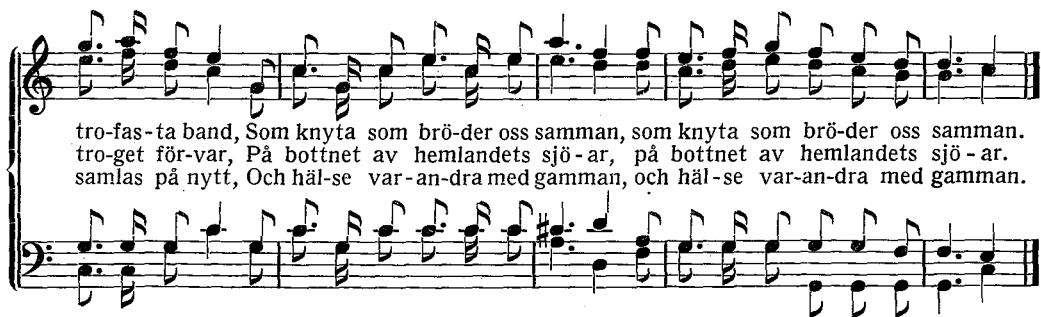
1. Kring Sai-mens och La - do - gas fjärdar och skär Vi vux - it som brö - der till-
 2. Vems sin - ne ej gri - pes av un - der - bar makt Vid min - net av hem - lan - dets
 3. Men värm - de i - gen för vår fä - der - ne - bygd, Dess sång och dess språk och dess

sam - - man, Och å - ter från hemtjällen sam - las vi här, Och häl - se var - an - dra med
 sjö - - - ar, När so - len om - strålar i morgonens prakt, Dess fjärdar och lun - dar och
 se - - - der, Att sö - ka för - kov - ran i kunskap och dygd, Att vin - na för - tjänster och

gam - man, Och sjun - ga en sång för vårt här - li - ga land, Och fi - ra en fest för de
 ö - - ar: En spe - gel är y - tan så lugn och så klar, Men jär - net det lig - ger i
 he - - der, När lun - dar - na gul - na och somma - ren flytt, Vid vis - he - tens käl - la vi

tro - fas - ta band, Som knyta som brö - der oss samman, som knyta som brö - der oss samman.
 tro - get för - var, På bottnet av hemlandets sjö - ar, på bottnet av hemlandets sjö - ar.
 samlas på nytt, Och häl - se var - an - dra med gamman, och häl - se var - an - dra med gamman.

5. À la Mélancolie.

1837.

Adagio.

pp
Ten - dre mé - lan - co - li - - e, vo - lup - té du mal - heur! Loin de ma

pp

p Loin de ma dou - ce *fz* a - - mi - - e, que j'ai - me ta lan - - gueur!
p *fz*

f gueur! Mal - heu - reux, qui des lar - - - mes ig - no - re la dou - *dimin.*
f *dimin.* *p*

f œur, et mé - con - nait et mé - con - nait les char - - - mes de ta *dimin.*
f *dimin.*

p ten - - - dre dou - leur, et mé - con - nait, et mé - con - nait les *f*
p

dimin. *p* *f* *f*

char - - - mes de ta ten - - - dre dou - - - leur! Mal-heu- leur!

dimin. *p* *f*

6. Frühlingsglaube.

(L. Uhland.)

1837.

Vivace. *pp* *p*

Die lin - den Lüf - - - - te sind er -

Die lin - den Lüf - - te sind erwacht, sie säu - - - seln und

f *f* *p* *pp*

wacht, sie säuseln und we - - - - ben Tag und Nacht, sie

we - ben Tag und Nacht, sie säuseln und weben Tag und Nacht, sie schaffen an al - len

p *f* *f*

sie schaffen an al - len, an al - - len

sie schaffen an al - - - len En - - - - den, an al - - len En - - - -

schaffen an al - - len En - - - - den,

En - - - - den, sie schaffen an al - - len En - den,

den. O, frischer Duft!

O, frischer Duft! O, neu - er

poco a poco crescendo

O, neu - er Klang! O, frischer

Klang! O, frischer Duft!

crescendo al - - - - f a piacere Nun,

Duft! O, neuer Klang! Nun, ar - mes

O, neuer Klang!

ar - - - mes Her - - - - ze! sei

Her-ze! sei nicht bang! Armes

nicht bang! Nun muss sich al - - les,

Herze! sei nicht bang! Nun muss sich al - - les,

Nun muss sich

al - - - - les, al - les

crescendo

al - - - - les al - - - - les

al - - - - les, al - les wenden, nun muss sich al - - - - les, al - - - - les

al - - - - les

crescendo

poco ritard.

f wen - den, al - - les, al - - les! Nun muss sich

f *pp* *ppp* *f*

poco ritard.

fz *dimin.* *p*

al - - - les wen - - - - den!

al - - les wen - - - - den!

fz *dimin.* *p*

wen - - - - den!

7. Philomele.

(Efter franskan.)

1837.

Andante.

Flauto

Coro

p De lug -- na fält, de stil-la da --- lar Av ri -- ka jör-dar fyl-las *mf*

p opp. Ej vin - den vis-kar, bäck-en ta --- lar Och flo - den vi - lar i sitt *fz* *dimin.*

p *fz* *dimin.*

p *tr* *mf* *dimin.*

lopp. Blott vå - rens sän-ga - re i da - len Ger

mf *dimin.*

p *f* *tr*

luft åt känslan i sitt bröst, Var tyst, var
 luft åt käns - - - lan Var tyst, var

p *tr* *pp*

tyst! Hör näk - - - ter - - - ga - - len! Var tyst, var

p *dimin.* *pp*

tyst! Hör näk - - - ter - ga - len! Hör du dess

First system of the musical score. The piano part (top staff) features a melodic line with a sixteenth-note triplet marked with a '6' and a 'tr' (trill) marking. The vocal part (middle staff) has the lyrics 'röst?' and 'Hör du dess röst?'. The piano accompaniment (bottom staff) includes the lyrics 'Var tyst!' and 'Var tyst!'. Dynamics include *pp* (pianissimo) and *pp*.

Second system of the musical score. The piano part (top staff) includes a trill marked 'tr' and a dynamic of *p* (piano). The vocal part (middle staff) has the lyrics 'Hör du dess lju - va röst, hör du dess lju - va röst?'. The piano accompaniment (bottom staff) includes the lyrics 'Var tyst, var' and 'Var tyst!'. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *mf*.

Third system of the musical score. The piano part (top staff) features a melodic line with a triplet marked with a '3' and a dynamic of *ff* (fortissimo). The vocal part (middle staff) has the lyrics 'tyst!' and 'Var tyst, var tyst!'. The piano accompaniment (bottom staff) includes the lyrics 'Var tyst!' and 'Var tyst!'. Dynamics include *f* (forte), *dim.* (diminuendo), and *pp* (pianissimo).

Var tyst!

lju - - va röst?

Var tyst, var tyst!

Var tyst, var

tr

p

pp

tyst!

Hör du dess lju

Var tyst!

f

8:va...

10

loco

va

10

10

röst?

tr

8. Zur Nacht.

(Th. Körner.)

1837.

Andante.

1. Gu - te Nacht! Gu - te Nacht! Al - len Mü - - - den sei's ge-bracht. Neigt der
2. Schlummert süß, schlummert süß! Träumt euch eu - er Pa - ra - dies. Wenn die

mf *p* *pp* *mf* *pp*

Tag
Lie - - - - - be

Ru - hen al - - - - - le
Sei ein schö - - - - - ner

Neigt der Tag sich still zu En - de,
Wenn die Lie - be raubt den Frie - den

Ru - hen al - le fleiss'gen
Sei ein schö - ner Traum be-

p *fz* *p* *cresc.* *p* *cresc.*

Hän - de, bis der Mor - - - - - gen neu er - - - wacht, bis der Mor - gen neu er -
schieden, als ob Liebchen ihn be - - - grüss', als ob Liebchen ihn be-

fz *f* *fz* *dimin.*

fz *f* *fz* *dimin.*

Geht zur Ruh'
Schlummert süß

p *dimin.*

wacht. Geht zur Ruh', geht zur Ruh'.
grüss'! Schlummert süß, schlummert süß.

Geht zur Ruh', schliesst die
Schlummert süß, schlummert

p *dimin.*

Geht zur Ruh', geht zur Ruh',
Schlummert süß, schlummert süß,

mü--den Au - - - gen zu, schliesst die mü--den Au - - - gen zu. Stil -
bis der Tag er - - - wacht, schlummert bis der Tag erwacht. Schlum -

Stil-ler Schlummert Und den Wäch - - - ter kommt mit sei - - - - - nen

pp

- - - ler wird es auf den Stras - sen. Und den Wächter hört man bla - sen, und die - - mert bis der neue Mor - gen kommt mit seinen neuen Sor - gen. Oh - ne

pp

Stil-ler Schlummert

fz. *dimin.* *f* 1 Geht zur

Nacht ruft al-len zu: Geht zur Ruh! Geht zur Ruh! Geht zur Ruh! Geht zur
Furcht, der Vater wacht. Oh - ne Furcht, der Va - ter

fz. *dimin.* *f*

(1) Ruh! Geht zur Ruh! Geht zur Ruh! p Geht zur Ruh!

Ruh! Geht zur Ruh! Geht zur Ruh! Geht zur Ruh! Geht zur Ruh!

Geht zur Ruh!

2 der Va - - - - ter wacht! der Va - - - - ter

fz

wacht! Oh - ne Furcht, der Va - - ter wacht, oh - ne Furcht, der Va - ter

p oh - ne

(2) wacht! Oh - - - ne Furcht, der Va - ter wacht!

wacht! Oh - ne Furcht, der Va - ter wacht!

9. Ferne.

1838.

Moderato.

pp

poco rallent.

fz

In wei - te Fer - ne will ich träu - men, da, wo Du weilst.

pp *fz*

a tempo

p

Wo aus den schnee - ig hel - - - - len Räu - men die

p *f*

*con fuoco**espress. e un poco piu lento*

Bä-che in die See - - en schäu - men, da, (da,) wo Du weilst,

p

Tempo I.

da, wo Du weilst. Will mit Dir durch die Ber - - ge strei - fen,

ppp

*rallentando**a tempo*

da, wo Du weilst. Wo auf dem Eis - feld Gem - - sen schwei-fen,

fz *p*

im war-men Ta - - - le Fei - - - gen rei - - fen da, (da,) wo Du

im war-men Ta - - - le

Fei - gen rei - fen

pp

Da, wo Du weilst, Da, wo Du weilst. Und heimlich will ich wei-ter den-ken,

ppp

wenn Du heimkehrst, es mag die Zeit uns nicht be-trü-ben, wir sind die-

sel - - - ben noch ge - blie - ben. Wenn Du heimkehrst, wenn Du heimkehrst, wenn
wir sind diesel - ben ge - blie - ben. wenn du

p noch ge - - blie - ben. wenn du

wenn Du heimkehrst, wenn Du heimkehrst, wenn Du heimkehrst, wenn Du
dimin. *pp*
 Du heim - - - kehrst, wenn Du heimkehrst, wenn Du heimkehrst, wenn Du
dimin.
 heim - - - - - kehrst, wenn Du

heim -- kehrst, wenn Du heim -- kehrst, wenn Du heim - - - - - kehrst!
crescendo *dolce* *pp*

heimkehrst, wenn Du heimkehrst, wenn Du heimkehrst!
crescendo *pp*

10. Sång för Nordiska ynglingar.

1839.

Allegro maestoso ma con moto.

f

Skön är sommarn i Nord, som en Val - hal - - la - dröm! Ej hon

f

slu - ter ett tyn - gan - de ö - - - - - ga. Har du liv i ditt

ff

ff

bröst, frå - ga hjär - tat och döm, Hu - ru sö - dern be - kym - rar dig

fz

fz

fö - - - ga. Har du liv i ditt bröst, frå - ga hjär - tat och döm, Hu - ru

ff

fff

ff

fff

sö - - - dern be - - kym - - - rar dig fö - - - ga.

11. Lebenslied.

1840.

Munter.

fz Das
Schnell genießt die schnellen Stunden, Küßt euch trunken, kränzt den Wein. Das
fz

Das nur hält die Flucht der Stunden, hält die Flucht der Tage ein. Schneller
fz Schneller noch als

Schnel - ler noch als Wind und Welle hin: Sie ge -
p *dimin.*
Schneller noch als Wind und Wel - le flieht die Zeit uns rastlos hin: Sie genieß - -
noch als Wind, als Wind und Welle Sie
p *dimin.* Sie ge -

nies - - sen auf der Stel - - le, das ist Weis - heit,
f *p*
sen auf der Stel - - le das ist Weis - heit, ist Ge - - winn, das ist
genies - sen auf der Stel - le, das ist Ge - - winn, das
f *p*
nies - - sen auf der Stel - - le, das ist Weis - heit, ist Ge - winn. Das ist

f

Weis - heit, ist Ge - Winn, das ist Weis - heit, ist Ge - Winn, das ist Weisheit
 - ist Weis - - - - - heit, das ist Weisheit

f

das ist

Ge - Winn, das ist Weis - - heit,

fz

Weis - heit das ist Ge - Winn, das ist Weisheit, das ist Ge - Winn.
 das ist Weis - - - heit,

fz

Weis - heit, ist Ge - Winn,

12. Wär ich ein Vögelein.

Efter L. Spohr 1840.

Allegretto.

dolce

Wär ich ein Vö - ge - lein flög ich zu ihm! Flög durch die bläu - lich - en

mf

Lüf - - te, fort ü - ber Mee - re und Klüf - tel Flö - - - ge ohn' Rast oh - ne

p

Flö - - - ge ohn'

mf

En - - - - de bis den Ge - lieb - ten ich fän - - - - de, und

Rast oh - ne En - - de bis den Ge - - lieb - ten ich fän - de, und

ihn er - eil - te mein Blick und ihn (ja ihn) er - eil - te mein Blick! Doch

f

d i m i n u e n d o - - - - *s e m p r e* - - - -

ach, ich bin kein Vö - ge - lein! Muss blei - - ben, wo ich bin, muss

d i m i n u e n d o - - - - *s e m p r e* - - - -

a l - - - - *pp* wo ich bin,

blei - - ben, wo ich bin, muss blei - ben, wo ich bin!

a l - - - - *pp*

13. Zur Nacht.

(Th. Körner.)

1840—41.

Andante.

Gu - te Nacht. Gu - te Nacht! Al - len Mü - - den sei's ge - bracht. Neigt der

Tag *pp* Freun sich al - - - - le
 Neigt der Tag sich still zu En - - de, Freun sich al - le fleiss'gen
pp
 Neigt der Tag sich still zu En - - - de, Freun sich

Hän - - - - de, Bis der Mor - - - - gen neu er - wacht, bis der Morgen *crescendo* - - - - *f* *dimin.*
 bis der
crescendo - - - - *f* *dimin.*
 al - - le Hän - de, Bis der Mor - - - - gen neu er - wacht, bis der

Mor - - - - gen neu er - wacht
pp
 neu, bis er neu er - wacht. Geht zur Ruh! Geht zur Ruh! geht zur
pp
 Mor - - - - gen geht zur Ruh!

Ruh', Schliesst die mü - - - den Augen zu, schliesst die mü - - den Augen mü-den Au - - - gen

zu! Stil - ler wird es auf den Stras-sen, Schon den Wäch - - - ter hört man Schon den Wächter hört man

bla - sen, und die Nacht ruft al - len zu: die Nacht, die Nacht ruft al - len zu: geht zur Ruh! die geht zur

zu! Geht zur Ruh! zu! Geht zur Ruh, o geht zur Ruh! Geht zur Ruh! zur

Ruh, geht zur Ruh, o geht zur Ruh, geht zur Ruh, geht zur Ruh!

14. Aus der Jugendzeit.

(F. Rückert.)

Für zwei Männerchöre.

1841.

Ad libitum.

The first system of the musical score is written for two voices in 3/4 time. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The tempo is marked *con moto*. The lyrics are: "Aus der Ju-gend-zeit Klingt ein Lied mir im-mer-".

The second system of the musical score continues the melody and bass line. It includes a *pp* (pianissimo) marking and the word *(Echo)* in parentheses. The lyrics are: "Aus der Ju-gend-zeit Klingt ein".

The third system of the musical score continues the melody and bass line. The lyrics are: "dar! O wie liegt so".

The fourth system of the musical score continues the melody and bass line. It includes a *dimin.* (diminuendo) marking. The lyrics are: "Klingt ein Lied mir im-mer - - dar, ein Lied mir im-mer dar, mir im-mer-dar! O wie Lied mir im-mer - dar, mir im-mer - dar, im - - - mer - dar,".

So weit, was mein einst war!

weit! O wie liegt so weit! was mein einst war!

fz *pp*

wie liegt so

liegt so weit! O wie liegt so weit! was

fz *pp*

wie liegt so weit, so weit!

wie liegt so weit, so weit!

fz *pp*

wie liegt so weit, so weit

weit, was
mein einst war! wie liegt so
so wie liegt so weit, so was

fz *pp*

Was die Schwalbe sang

Was die Schwalbe sang

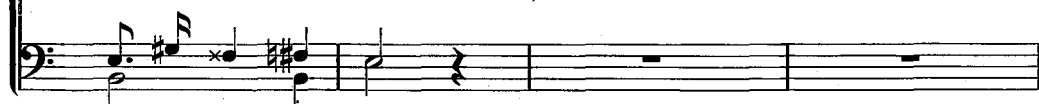

Was die

p

weit, was mein einst war!

mein

einst war!

die den Herbst und Frühling bringt,
den Herbst

Schwalbe sang

Was die Schwalbe sang

die den Herbst und

die den Herbst und Frühling bringt, Ob das Dorf entlang das

fz

Frühling bringt, Ob das Dorf entlang

jetzt, das jetzt noch klingt? Ob das

pp

Ob das Dorf entlang das jetzt, das jetzt noch klingt?

f *dimin.*

fz

Dorf ent-lang, ob das Dorf ent-lang das jetzt noch klingt?

fz

pp

Ob das

pp

pp

Ob das

pp

fz *dimin.*

Dorf ent-lang, ob das Dorf ent-lang das jetzt, das jetzt noch klingt?

fz *dimin.*

Dorf ent - lang ob das Dorf ent - lang, ob das

pp *ppp*

Ob das jetzt noch klingt, noch

pp

Dorf ent - lang das jetzt und klingt? Ob

klingt? Ob das Dorf ent - lang das jetzt noch

ppp

ob das jetzt noch klingt?

klingt? ob das jetzt noch klingt?

15. Das ruft so laut!

(F. Rückert.)

1841.

Kraftig.

f *fz*

O wie ruft die Trommel so laut! Wie die Trommel ruft in's

Feld, hab' ich rasch mich dar - - ge - - stellt. Al - les

fz Al - les

An - - - - dre nich ge - - hört, was sonst noch
 Al - les An - dre hoch und tief, nicht ge - hört, was sonst noch
 An - - - - dre

rief gar darnach nicht um-geschaut! Denn die Trommel sie ruft so
 pp

laut! die ruft so laut, denn die Trommel, denn die
 denn die Trommel mf cresc. mf

Trom - mel, denn die Trom - mel, die ruft so laut, denn die
 fz pp

cresc. f Trommel, die Trommel, sie ruft so laut, denn die Trom - mel sie ruft so
 cresc. f

pp *cresc.* *f*

laut! Denn die Trom-mel, die Trom-mel, sie ruft so laut, denn die

pp *cresc.* *f*

ff

Trom-mel sie ruft so laut, sie ruft so laut, die Trommel, die Trommel sie ruft so

ff

ten.

laut, denn die Trom - mel sie ruft so laut, sie ruft, sie ruft so

ten.

sie ruft so

ff

laut, sie ruft, sie ruft so laut, so laut, so laut, so laut!

laut, sie ruft so laut

Trommel sie ruft so laut,

denn die Trommel, die Trommel sie ruft so laut!

sie ruft so laut

16. Det var då!

(J. L. Runeberg.)

1841.

Allegretto.

pp Hö - - - gre mot san - - - den Sval - - - lar den vre - da sjön. *fz*

pp Hö - gre mot san - den Sval - - - lar Björ - ken på

p Björ - ken på stran - den Su - sar ej me - ra grön; *pp* är stel

stran - - - - - den är Mar - - ken är stel

pp Du, som med vå - - - ren Flyd - - de från dal och

stel av snön. *dolce pp* Du, som med vå - - - ren

av av Du, som

vän, Brag - - - te dig tå - - ren Blott för en stund i - - gen? Vil-

flyd - de, Brag - - - te dig tå - - ren i - - gen?

Brag - - - te dig tå - - ren i - - gen?

flyd - de, för en stund i - - gen?

-- le jag sä ----- ga än: »Skå - - da kring run - - - den

Vil - le jag sä - ga än: »Skå - da

Vil - - - - le jag sä - - - ga än: »Skå - - da kring run - - - den

pp

fz > Minns du, hur lun - - - -

Flic - ka, engång än - nu! Minns du, hur lun - - den For - dom var grön och Minns

ppp

fz > Minns du, hur lun - - den For - dom var grön och

- - - - - den for - - - - - dom var ljuv?

ljuv, Minns du hur lun - - - den For - dom var grön och ljuv?

du lun - - - - - den,

ljuv?

mf

Se, vad den bli-vit nul!» »Se, vad den bli - vit nul!

mf

»Se, vad den bli-vit nul! vad den

Sen, då hon flyd - - de,

pp

vad den bli - - - - - vit nul» Sen, då hon
vit nul» då hon

pp

bli - - - - - vit nul»

skul - le hon sä - ga så: »Skö - - na - re gryd - - - de

flyd - - - - - de, »Skö - - na-re yng - - - lin-gens
yng - - - lin - gens

p Sen, då hon flydd-de. Yng - - lin-gens

yng-lin-gens kind ock - så: Men det var då, men det var då!

pp

kind ock så: Men det, det var då!

kind

Men det var då!

då! då! ja, då! Men det

ppp

det var då det var

Men det var då!»
var då! då! ja, då!»
då!

17. Nichts Schöneres.

1841.

Andante con moto.

pp fz
Als ich zu - - erst dich hab' ge - sehn, wie du so
dich hab' ge - - - sehn', wie du so lieb - - - -
pp fz pp
Als ich zu - - erst dich hab' ge - sehn', wie du so

Da fiel's mein Leb - - - - tag
fz pp
lieb - - - - lich warst, so schön, da fiel's mein Leb - tag
- - lich warst, so schön, da fiel's mein Leb - tag mir
fz pp
lieb-lich warst so schön, so schön, da fiel's mein Leb - tag

mir nicht ein, dass noch was Schön' - - - - res könn - te
p
mir nicht ein, dass noch, noch was Schön'-res könn - - - te
p
mir nicht ein, dass noch, noch was

als in dein lie-bes Au - - - - gen-paar hin-ein zu

pp sein, Als in dein lie - - bes lie-bes Au - gen - - - paar zu
fz Au - gen - - - - paar hin-ein zu schau-en

pp als in dein lie-bes Au - - - - gen-paar hin-ein zu

fz

als in dein lie-bes Au - - - - gen -

schauen im - - - - mer - dar, als in dein lie - - bes Au-gen-paar zu
 im - - - - mer - dar, lie - - - - bes Au-gen -

schauen im - - - - mer - dar, *pp* als in dein lie-bes, lie - bes Au-gen -

paar hin - ein zu schau - en im - - - - mer - dar!

fz hin - ein zu schau - en im - mer, im-mer-, im - mer - dar!
pp paar hin - ein zu schau - en

fz paar hin - ein zu schau - en im - - - - mer - dar!
pp

18. Rheinweiniied.

Vivace

1841.

f Vi - num Rhe - na-num, Vi - num Rhe - na-num! Est me - - um ar -

f

ca - - num in jeg - - li-cher Noth, mit Rhein-wein sich net - zen, mit

Mäd-chen er - göt - zen ist's Er - - - ste Ge - - bot, ist's

Er - - - - - ste, ist's Er - - - ste Ge - - bot!

19. Förgät mig ej.

Andante

(A. F. Lindblad)

1841.

pp
Ö - ver vå - gors kla - ra speg - lar du mig bort, mig hem - - åt

för: vid din si - - - da säll jag seg - - - lar, re - - - sans längd min
fz

har och allt jag ä-ger, allt i

fröjd ej stör: Dig jag har och allt jag ä-ger, allt i

him - - - mel och på jord! dock hör ett ord: för-gät ej

him - - mel och på jord! Dock hör ett ord: för-gät ej

mig! ty jag kan dimin. dock hör ett

mig! ty jag kan al - - drig glöm-ma dig, dock hör ett

ty jag kan

ten. dimin. pp

ord: för-gät ej mig! ty jag kan

ord: för-gät, för-gät ej mig! ty jag kan al - - drig glöm-ma dig!

ty jag kan

ten.

20. Studentvisa.

(Böttiger)

1842.

Livligt.

f

Stu-den - ter ä - ro muntra brö - - der, och hälst på Sve-as gam-la jord. Visst

f

kan det va-ra varmt i Sö - - der, men det är me-ra friskt i Nord. Ja,

sorg må vek - lin-gar be - tun - ga, stu-den-ter-na de gla-da sjun - ga, Ja,

sorg må vek - lin-gar be-tun - ga, stu - - den-ter-na de gla-da sjun - ga. Stu-

Stu-den-terna, stu-den-ter-na

den-terna, stu-den-terna stu - - den-terna de gla - da sjun - ga. stu-den-terna, stu-den-terna

f

21. Bergmannslied.

(Th. Körner)

1843.

Con moto

Glück auf! Glück auf! in der e - wi - gen Nacht! Glück auf! Glück

auf! in dem furchtbaren Schlun-de, wir klettern her - ab aus dem
wir klettern, wir klettern her-ab, her-

fel-sich - ten Schacht, wir klettern her - ab zum erz - geschwängerten
ab aus dem felsichten Schacht,

Grun-de. Tief un - ter der Er - de, von Grau - - - - sen bedeckt, da hat uns das
Grausen be - deckt,

Schick-sal das Ziel ge - steckt, tief un - ter der Er - - de, von
Schick-sal das Ziel ge - - steckt,

crescendo — — — — *ff*

Grausen be - - deckt, (da hat,) da hat uns das Schick - sal das Ziel ge -

crescendo — — — — *ff*

poco a poco crescendo — — — — *f*

- - - steckt. Tief un-ter der Er-de, von Grausen be - deckt — — — da

Tief un-ter der Er-de, *pp* *poco a poco crescendo* — — — *f* da hat uns das

pp *cresc.* — — —

hat uns das Schicksal das Ziel, das Ziel ge - steckt, da hat uns das Schicksal, da

Schicksal das Ziel, das Ziel ge - steckt, *pp* *cresc.* — — —

ff tief un-ter der Er-de da hat uns das

hat uns das Schicksal das Ziel ge - steckt. Glück auf! Glück

ff

Schicksal das Ziel ge - steckt — — — Glück auf!

auf! Glück auf — — — Glück auf!

dimin. *f*

auf, Glück auf, Glück auf, Glück auf!

22. Die Abendglocke auf dem Berge.

Poco adagio.

1843.

pp

1. Abend ist's, mit lei-sen Düften singt die Däm-mrung in das Thal. In den
2. Süs-se Klän - - ge, mil-des Tö-nen, in dir lö - - se sich mein Herz, und ein

pp

pp fei - - - er -
ü - - - ber

stil - - - len, dunklen Lüf - ten tö - net nur am Fel - sen - wall fei - er -
un - - - bezwinglich Seh - nen zieht die See - le him - mel - wärts, ü - ber

pp

stil-len, dunk - - len
un - be - zwing - - lich

espressivo

pp

lich der Gloc - ken - hall. Wie von stei - - len Ber-ges - hö - - hen dort der
Er - den - lust und Schmerz. Süs-se Klän - ge, mil-des Tö - nen! in dir

pp

Wie von
Süs - - ses

cresc.

Thurm her - un - ter blickt, und mit die - - - ser Tö - ne
lö - - - set sich mein Herz, und ein un - - - be - zwing - lich

die-ser Tö - - ne
un - be-zwing - lich

f *dimin.* *p* *pp*

We - - - hen al - les eit - le Sor - gen singt, tie - fe Ruh' in's Herz mir
 Seh - - - nen zieht die See - le him - mel - - wärts, ü - ber Er - den - lust und

We - hen al - - - - - les Sor - gen *p* *pp*
 Sehnen zieht die See - - le himmel -

dringt, tie - fe Ruh, in's Herz mir dringt, wie mit die - - - ser Tö - ne
 Schmerz, ü - ber Er - den - lust und Schmerz, zieht die See - - - le him - mel -

f *p* *dimin.*

Ruh' in's Herz mir dringt.
 Er - - - denlust und Schmerz.

We - - - hen tie - fe Ruh' in's Herz mir dringt, tie - fe Ruh' in's Herz mir dringt.
 wärts, ü - ber Er - den lust und Schmerz, ü - ber Er - den - lust und Schmerz.

f *p*

23. Herbstlied.

(L. Tieck.)

Lento.

1843.

f *f*

Wald - nacht! Jagd - lust! Wald - nacht! Jagd - - lust!

f *f*

pp

Wald — — — — — nacht! Jagd - lust! Jagd - lust!

pp

Allegretto.

Leis' und fer - ner tö - nen Hör - ner, hebt sich, jauchzt die treu - - e Brust!

p *fz*

Leis' und fer - ner tö - nen Hör - ner, hebt sich, jauchzt die treu - - e Brust.

p *cresc.* *fz*

dolce
Tö - - - - - ne nie - der, freun sich all - - zu -

p

Tö - ne nie - - - - - der zum Thal, freun sich all - - - - - zu -

p *dolce* freun sich all - - zu -

mal, *f* Freun sich

mal, Baum und Strauch im mun - tern Schall. Freun sich, freun sich

mal, *f* *pp*

più stretto
pp

all - - - zu - mal, Baum und Strauch im mun - - tern Schall. Ü - ber - all

pp

tönt fro - her Hör - nerschall im Wi - der - hall! Ü - ber - all

tönt fro - her Hör - nerschall im Wi - der - hall! Ü - ber - all

ff

tönt fro - her Hör - nerschall, fro - her Hör - nerschall, fro - her Hör - nerschall!

fz

Ü - ber - all tönt fro - her Hör - nerschall im Wi - der - hall!

ff

24. Trinklied.

(Wilh. Müller.)

1843.

Allegretto.

mf

Guckt nicht in Was-ser - quel - len, ihr lus-ti-gen Ge - sel - - len, guckt

mf

f

lie - ber in den Wein, guckt lie - ber in den Wein! Die Wasser sind be-

f

f

trüg - lich, Vi - no - sa sind ver - gnüg-lich, guckt lie - ber in den Wein, guckt

f

f

lie - ber in den Wein, in den Wein, in den Wein, in den Wein, in den Wein. Guckt

Guckt lie - ber in den

f

lie - - ber in den Wein, (in den Wein) in den Wein, (in den Wein) in den

Wein, guckt lie - ber in den Wein, in den Wein, Guckt

Wein,
lie - - ber in, guckt lie - ber in den Wein, guckt lie - ber in den
lie - - ber in den Wein, guckt lie - ber in den

in den Wein!
Wein, guckt lie - ber in den Wein, in den Wein! in den Wein! in den Wein!

25. Wanderers Nachtlied.

1843.

Espressivo.

fort von Ort zu
da wandr' ich fort von Ort
In dunk - ler Nacht der Himmel wacht, fort, von Ort zu

Ort.
zu Ort, Ich fin - - - de nicht, auch wird es mir nicht
Ort. Ich fin - de nicht was mir gebricht, auch wird es mir nicht hier,

dolce e tranquillo

hier, nicht hier. In je-nen HÖh'n da blinkt so schön, so schön, ein klei-ner
da blinkt
nicht hier. Da _____ blinkt _____

so fern, so fern; auf je - ner Flur ist Frie - de
Stern, ein klei - ner Stern so fern, auf je - ner Flur ist Frie - - - - -
ein _____ Stern; auf je - ner Flur ist Frie - de

nur, drum wan-dre du nur zu, nur zu, auf je - ner
drum wan - - - - - de nur - - - - - dre du!
nur, drum wan-dre du nur zu, nur zu auf je - ner

Flur ist Frie - de nur, drum wan-dre du nur zu, nur
drum wan - - - - - dre du nur zu, nur
Flur ist Frie - de nur, drum wan-dre du nur zu, nur

zu, drum wandre du, drum wandre du nur zu, drum wandre
nur zu, nur zu, drum wandre
zu, drum wan-dre du nur zu, drum wan-dre du nur

du, drum wan-dre du nur zu nur zu, nur
drum wan-dre du, drum wan-dre du nur zu, nur zu, nur
drum wan-dre du nur zu, drum wan-dre du, drum wandre du nur
zu

zu! m o r e n d o - - - zu!
zu! , drum wandre du nur zu, nur zu, nur zu, nur zu, nur zu!

26. Abschied.

(L. Uhland.)

Allegretto

1844.

mf *poco ritard.* *a tempo*
1. Was klin-get und sin-get die Stras-se herauf? Ihr Jung -- fern, ma-chet die
2. Und draussen am al - - ler - letz - ten Haus, da guc-ket ein Mägdlein zum

p

Fen - ster auf! Es zieht der Bursch in die Wei - - te, sie ge - - ben ihm das Ge -
 Fenster hinaus. Sie möcht' ih - re Thränen ver - de - - cken mit Gelbveiglein und Rosen -

p

cresc. *dimin.*

lei - - te. Wohl jauchzen die andern und schwingen die Hüt', viel Bänder dar-auf und viel
 stö - cken. Und draussen am al - - ler - letz - ten Haus, da schlägt der Bursche die

cresc. *dimin.*

fz *am* *dimin.* *und viel die*

ed-le Blüt', wohl jauchzen die andern und schwingen die Hüt', viel Bänder darauf und viel
 Au-gen auf. Und draussen am al - - ler - letz - ten Haus, da schlägt der Bursche die

fz *dimin.*

pp

ed - le Blüt', doch dem Burschen gefällt nicht die Sit - - te, geht still und bleich in der
 Au-gen auf und schlägt sie nie - der mit Schmer - ze, und le - get die Hand aufs

pp

f

Mit - - te. Wohl klingen die Kannen, wohl funkelt der Wein. Trink' aus und trink' wieder, lieb
 Her - - ze. »Herr Bruder, und hast du noch kei - nen Strauss, dort winken und wanken viel

f

cresc. *f* *fz*

Bru - der mein! »Mit dem Ab-schiedswei-ne nur flie - - het, der da in-nen mir
Blu-men her-aus. Wohl-auf, du Schönste von al - - len, lass ein Sträusslein her-

cresc. *f* *fz*

ff

brennet und glü - het, der da in - nen mir brennet und glü - het! » Wohl
un - - ter fal - len, lass ein Sträusslein her-un - - ter fal - len! » Herr

ff

klin-gen die Kannen, wohl fun-kelt der Wein. »Trink' aus und trink' wieder, lieb Bru - der
Bru-der und hast du noch kei - - nen Strauss, dort winken und wanken viel Blumen her-

f

mein! Trink aus, trink aus, lieb Bru - - der mein, trink aus und trink wie-der, lieb
aus. Wohl-auf, du Schönste von al len, lass ein Sträusslein her-un - - - ter -

f

dimin. *p* *und lass*

Bru-der mein! »Mit dem Abschiedsweine nur flie - - - het, der da in-nen mir brennet und
- - - fal - - - len, Wohl-auf, du Schönste von al - - - len, lass ein Sträusslein herun - ter

dimin. *p*

crescendo - f *p*

glü - - - - - het, der da in-nen mir brennet und glü - - - - - het!»
fal - - - - - len, lass ein Sträusslein herun - - - - - ter fal - - - - - len!»

crescendo - f *p*

27. Der Jäger auf der Kirchweih.

Munter.

1844.

sempre staccato *ten.* *fz*

1. Durch den Wald bin ich ge-gan-gen, bin ge-gan-gen durch das Feld, hab' ge-pfif-fen,
2. Und da nehm' ich gleich mein Netzlein, frisch und auf die Kirchweih hin! Und da pfeif' ich

sempre staccato *ten.* *fz*

fz *f* *dimin. e ritard.*

hab' ge-sun-gen, bin vor Freu-den brav ge - sprun-gen, hab' mein Netz-lein
und da sing' ich und da tanz' ich, und da sing ich und so recht nach

fz *f* *dimin. e ritard.*

dolce, più lento *p*

aus - ge - stellt, bin ge - stan - den, hab' ge - schaut, doch ver - geb - lich
mei - nem Sinn; Und da kommt mir gleich ein Mä - del blic - ket mich nur

p *dolce, più lento*

ritard. *Tempo lmo* *pp* *cre - - - scen - - - do*

musst' es sein! Vöglein sind mir fort-ge-flo-gen und ich selbst, ich war be-tro-gen.
ein - mal an: Ei, du brauchst fürwahr kein Netzlein, grüss' dich Gott mein liebes Schätzlein,

ritard. *pp* *cre - - - scen - - - do*

Kei - ner wollt' ins Netz hinein, Kei - ner wollt ins Netz hin-ein!
fängst ja selbst den Jägersmann, fängst ja selbst den Jägersmann!

28. John Anderson.

(Burns.)

Espressivo.

1844.

John An - der-son, mein Lieb, John, als zu - erst dich sah, wie
John An - der-son, mein Lieb, berg auf stiegst du mit mir; und

dun-ke! war dein Haar und wie glatt dein Ant-litz da! Doch jetzt ist kahl dein
man-chen lust'-gen Tag, John, zu - sam-men hat - ten wir. Nun gehts den Berg hin-

Haupt, John, schneeweiss dein Haar und trüb dein Aug', doch Heil und Segen dir, John An - -
ab, John, doch Hand in Hand! Komm' gieb sie mir! In einem Grab' ruh'n wir, John

--- der - son, mein Lieb! Lieb, John An - der-son mein Lieb.
An - der - son,

29. Jägerlied im Frühling.

Lustig

1844.

Lu - stig ist das Jä - ger - le - ben, wenn das Hift-horn hell erschallt,
und die Ha - sen Hirsch und Re - he schüch-tern flüchten durch den Wald.
Von dem Mor - gen bis zum A - bend streif ich dann im Wald um - her,
auf dem Rücken mei - ne Ta-sche, un - term Ar-me mein Ge - wehr!

The musical score is for a song in 2/4 time, key of D major (indicated by two sharps). It consists of four systems of music. The first system begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The melody is marked with *fz* (forzando) and the bass line with *fz*. The second system continues the melody and bass line. The third system begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The melody is marked with *p* (piano) and the bass line with *p*. The fourth system continues the melody and bass line, ending with a double bar line. The lyrics are in German and describe a hunter's life in the spring.

30. Will you come to the bowes.

(Willst kommen zur Laube.)

Espressivo.

(Th. Moore.)

1844.

Willst kommen zur Lau - - - be, so schat-tig und kühl? Da die-nen uns

The musical score is for a song in 9/8 time, key of D major (indicated by two sharps). It consists of two systems of music. The first system begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The melody is marked with *fz* (forzando) and the bass line with *fz*. The second system continues the melody and bass line, ending with a double bar line. The lyrics are in English and describe a hunter's life in the spring.

Ro - - - sen voll Thaues zum Pfühl, willst du, willst du, willst du, willst du, willst du

kommen, mein Lieb? willst du kommen mein Lieb? willst du, willst du, willst du, willst du,

willst du kom - men, willst du kom - men mein Lieb? willst du
kom - - - - - men

dolcissimo

dimin. *p a tempo* dimin. kom - - - - - men mein Lieb?

kom - men, willst du kom - men, willst du kom - men, kommen mein

willst du, willst du

Lieb? kom - men mein Lieb?

mein Lieb? mein Lieb mein Lieb mein Lieb?

31. Kriegers Abschied.

1845.

Le - be wohl, fein's Liebchen mein! hörst Du nicht die Trom - mel schla - gen,
 siehst Du nicht die Rei - - ter ja - - - gen? Ja, es muss ge - schie - den
 sein, ja, es muss ge - schie - den sein! Le - be wohl, fein's Liebchen
 sein, ge - schie - den
 mein! Le - be wohl, fein's Liebchen mein! Le - be wohl, fein's Liebchen mein!

mf *fz* *f* *p* *cresc.* *fz* *cresc.* *fz*

32. Vårsång. (På hoppets dag).

(Topelius)

1844?

Stig upp på ber - gen! Li - vets mor - gon ran - das, Och dö - dens

dim - mor vi - ka bort ur da - len! Ty ung - dom bor u - ti den luft du

an - - das, Och häl - sa bor i skummande po - ka - len.
Och häl - - - - - sa bor i

. Töm hop - pets dryck av in - gen sorg den blan - das, Och i dess

Av in - gen, in - gen sorg den blan - das,

söt - - ma snart fördunsta kva - len. Töm hop - pets dryck, av in - gen sorg den

söt - - - - - ma

i söt - ma fördunsta Av in - gen sorg den

blan - - das, Och i dess söt - ma snart för - duns - ta kva - - len.

33. Nachtfeier.

(Fr. Rambach.)

1845.

Poco adagio.

pp

We - het sanf - ter, A - bend - lüf - te! Ath - me lei - ser, Zep - hyr -

pp

hauch! Blu - men mi - schet Bal - sam - düf - te in der Wie - se stil - len

mf

mf

pp

Rauch! Kla - - ge sanft, o Nachti - gall, weil' und horch', o Was - ser -

pp

Kla - - ge

pp

fall, kla - ge sanft, o Nach - ti - gall, weil' und horch', o Was - ser -

pp

diminuendo

- - - fall! Kla - ge sanft, Nach - ti - gall, kla - ge sanft, o Nach - ti -

pp

--- gall! weil' und horch', o Was-ser-fall! weil' und horch'! weil' und horch'!

34. Schenkt ein!

1845.

Lebhaft und bestimmt.

Schenkt ein, schenkt ein, schenkt ein, den duf - - - ten-den, per - - - len-den

Wein, schenkt ein, schenkt ein, schenkt ein, schenkt ein den duf - - ten-den, per - - len-den

dolce Des Ba-chus mil-de Ga - - - ben lass uns nicht still ver - - -
Wein, schenkt ein! schenkt ein! Des Ba-chus mil-de Ga - - - ben
schenkt ein! schenkt ein! schenkt ein! schenkt ein!

Schenkt ein! Schenkt ein! Schenkt ein! Schenkt ein den duf - ten - den per - len - den
Ga - - - - - ben

Schenkt ein den duftenden, per-len-den Wein!

Schenkt ein!

Wein! Schenkt ein! Schenkt ein! Schenkt ein! Schenkt ein den duftenden, per-len-den Wein! Schenkt

Schenkt ein! Schenkt ein den duf - tenden, per-len-den

Schenkt ein!

duf - ten - den, per - len - den Wein! Schenkt ein! Schenkt ein! den duf - ten - den, per - len - den

Wein! Schenkt ein! Schenkt ein! Schenkt ein!

Wein! Singt laut, singt laut! das Lied ist des Weins hol - de

Singt laut!

Braut! Singt laut! Singt laut! Singt laut! Das Lied ist des Weins hol - de

Singt laut, singt laut!

Und wenn sie sich ver-mäh - - - len, kan Freu-de nim - mer

Braut!

Und wenn sie sich ver - mäh - - - - - len, kann Freude nim - mer

Und wenn sie sich ver - -

feh - - - - len

feh - - - - len. Singt laut, singt laut, singt laut! das Lied ist des Weins hol-de

- mäh - - - - len

Singt laut!

Singt laut!

Braut das Lied ist des Weins hol-de Braut das Lied ist des Weins hol-de

Singt laut! singt laut, singt laut! Singt laut, singt laut, singt

Braut. Singt, singt laut! Singt laut! Singt laut, singt laut!

laut! Singt singt laut!

35. Finlands flagga.

(Z. Topelius.)

1863 (?).

Risoluto.

fladd - - ra fritt
är för god

Blås högt i vind och fladd - - - - - ra fritt, Vår
Vår duk är vit! Han är för god Att

fladd - - ra fritt
är för god

gla - - da duk i blått och vitt, Vår skö - - na fram - - - tids-
purp - ras med en fläck av blod, Förr - än i stri - - - - - dens

flag - gal! Flyg stolt och djärv ur hamnens bädd I
tim - ma! Vår duk är blå, han är för ung Att

bädd ur ham - nens bädd, i
ung, han är för ung, att

o - ce - a - - - nens fär - ger klädd, Till blå - - a böl - - jors
sva - ja gul och blek och tung, För hös - - tens kul - - na

frag - - gal Den livs - - mi - - nut Du veck - las ut, Går
 dim - - mal Från vin - - ter - - snö Till blå - - nad sjö, Till

ut, Går Fin-lands
 sjö Till glans och

Fin - - lands namn Från hamn till hamn. och
 glans och vår vår flag-ga går. Han

namn från hamn till Blås högt i vind och
 vår vår flag - - ga Vår duk är vit! Han

fladd - - ra fritt, blås högt i vind, Vår gla-da duk i blått och
 är för god, han är för god, Att purpras med en fläck av

fladd - - - - ra fritt, Vår gla - - - da duk i blått och
 är för god Att purp - - ras med en fläck av

högt i vind och fladd - ra
 vin-ter-snö till blå - - nad

vitt! blod. Blås Från högt och fladd - - ra fritt,
 vit! Blås högt i vind och fladdra fritt, och fladd - ra fritt, vår
 blod. Från vin-ter-snö till blånad sjö, Till blå - - nad sjö, till

Vår gla - da duk i blått och vitt!
Till glans och vår vår flag - - ga går!

Vår duk i blått och vitt! Blås högt i vind och fladdra
Till glans och vår flag - - ga går! Vår duk är vit! Han är för

gla-da duk i blått i blått och vitt! *p* *cresc.*
glans och vår, Till glans vår flag - - ga går! *cresc.*

fritt, vår gla-da duk i blått och vitt. Blås högt i vind och fladd - ra
god att purpras med en fläck av blod. Vår duk är vit! Han är för

f *fz*

fritt, hur-ra! Blås högt i vind och fladd - - - ra fritt, blås högt i
god, hur-ra! Han är för god att purp - - ras med blod. Vår duk är

ff *p*

cresc. *f* *ff*

vind och fladd-ra fritt Hur-ra!
vit, han är för god Hur-ra!

cresc. *f* *ff*

fritt, blås högt i vind och fladd-ra fritt, hur-ra!
god, han är för god att purp-ras med blod, hur-ra!

Slut.

p dolce

Var finns ett land på jor - - dens, ring, på jordens ring, Med hav ut-
 Var finns ett land på jor-dens ring Med

dolce p

dolce p Var finns ett land, med

dolce

mer värt en flag - - - gas

-- i och hav om - kring en flag - gas
 hav, med hav omkring, Mer värt en flag - - - gas

hav, med hav om - - - kring, Mer värt en flag - gas

p

ä - - - ra, mer värt en flag - - gas ä - - - - ra. Ur ha - vets

p

ä - - - ra, mer värt en flag-gas ä - - - - ra. Ur ha - - vets

fz

barm vi vux - - it opp, Det är vår väg, det är vårt

fz *f espress.* *dimin.*

barm vi vux - it opp, Det är vår *f espress.* *dimin.*

fz

hopp, det är vårt hopp, Så må dess färg, dess färg, vi bä - ra, så må dess

fz

fz färg, *fz* dess färg vi b - - - ra. *p dolce* Vid sjö och våg Vår

fz *p dolce*

vag - ga låg, Vårt he - la land Är strand vid strand. Var finns ett

vag - - - - - ga låg, vårt land är

mf land på jor - dens ring, *fz* Med hav u - ti och hav om-

mf *fz* *p*

kring, *mf fz* var finns ett land på jor-dens ring, med hav u-

mf *fz*

espress. e poco rit. *fz* ti och hav om - kring. *p* Var finns, var finns ett land på jor - dens ring, med

fz *fz*

hav ut - i och hav om - kring, var finns ett land på jor - dens

f *dim.* *p*

hav, med hav om - - - kring, var finns ett land på jor dens
hav om - - - kring, var finns ett land på jor - dens

f *dim.* *p*

var på jor - dens

ring. Var?

morendo

ring, med hav ut - - i och hav om - kring.

Från början 1:sta versen.

ring, med hav om - kring.

morendo

36. An Gott.

f

Tö - ne laut! Tö - ne laut, mein Lob - - ge - - sang!

f

Tö - - ne es wie Sphä-ren-klang, Tö - - ne es wie Sphä-ren-klang!

Tö - ne es wie Sphä - ren - klang, wie Sphä - - - - ren-

klang! Wenn der Un - - schuld Kum - - mer - träh - nen sich nach

Ruh' und Gra - - - be seh - nen, trocknet Gott der Thrä - nen

Gott der Thrä - nen, der Thrä - - - nen. Lauf wie Thau von Blu - men

auf: denn Gott ist die Lie - - be, denn Gott ist die Lie - be.

37. Choral.

Ps. 478. N. Sv. Psb.

Canto.

Organi.

p

The first system of the musical score. It features a vocal line (Canto) and an organ accompaniment (Organi). The vocal line consists of a single whole note on a high G. The organ accompaniment begins with a piano (*p*) dynamic and features a series of chords and moving lines in both hands, with a melodic line in the right hand.

Så får jag nu med frid och fröjd mig hä - dan -

The second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics "Så får jag nu med frid och fröjd mig hä - dan -". The organ accompaniment continues with chords and moving lines, supporting the vocal melody.

skil - ja! Jag är med Her - rans vä - gar nöjd: Ske hans

ff

The third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics "skil - ja! Jag är med Her - rans vä - gar nöjd: Ske hans". The organ accompaniment continues with chords and moving lines, with a forte (*ff*) dynamic marking at the end of the system.

p

vil - - ja! Dö - den är mig in - gen död: Han är en

p

p

sömn al - - le - - - - na.

38. Fort, fort! mich duldet's nicht.

Agitato.

f

Fort, fort, fort, fort mich dul - - det's nicht, hier in dem en - - gen

fz

f

fz

Haus, die Welt in mir ist tot, ich muss in je - - ne n'aus! Du

Mut-ter mein, leb' wohl, be-halt mich im - mer lieb, es treibt ein Stachel mich, der

man - chen schon ver - trieb. Wein' nicht um dei-nen Sohn, zieht er auch

weit hin - aus, Wein' nicht, es ist ja al - - le Welt ein gros-ses Va - - ter-

Wein' nicht um dei-nen Sohn, zieht er auch weit, auch weit hin-
haus! Wein' nicht um dei-nen Sohn, zieht er auch weit, weit hin-
Wein' nicht um dei-nen Sohn, zieht er auch weit hin-

aus. *p*
 aus. aus. Und bin ich, Mut-ter, dann recht weit, und bin ich weit, recht weit von
 aus.

ein-mal hin - aus zu
 hier geh' mir zu Ge - fall'n hin - - - aus, hin - aus, zu
 zu

p
 ihr, ihr, sag' ihr, sag' ihr, sag' ihr, dass der Zorn mich weit von
 mich weit, mich

hier, mich, ver-trieb! sag' ihr, sag' ihr, dass der Zorn, dass der
 weit von hier vertrieb! sag' ihr, dass der Zorn, dass der Zorn mich weit, mich

Zorn mich weit von hier ver - - trieb. *pp* Ach nein, ach
 weit von hier ver - trieb.

a tempo
p

nein, ach nein, nein. Sag' ihr, sag' ihr ich

hätt' sie e - wig lieb! Sag' ihr, sag' ihr, ich hätt' sie

e - - - - wig lieb, ich hätt' sie e - - - - wig lieb, ich hätt' sie

poco accelerando *ten.*

e - - wig, e - - wig, e - - - - wig,

pp

ich hätt' sie e - - - - - wig lieb!
e - - - - wig lieb!

39. Framåt.

Con moto.

Ej att dröm-ma, ej att kla - ga du din lev-nad spil - la

fz

må, Syns dig bit - - ter li-vets sa - ga, fram - åt, fram -

fz fz fz fz *risoluto*

- åt, fram - - åt, framåt dock din ba-na gå, fram - - åt, fram - åt

fz fz fz fz *risoluto*

fram - - - åt. Ej du drö - je, om än

ff p

da - - gen, om än da - gen flä - tar ro - sor i ditt hår, Om av

fz fz

om av
tjus-ningsmakt be - ta - gen, till si - re - nens famn du trår,
om af

tjus-nings-makt be - - ta - gen, till si - re - nens famn du
du be - ta - - - - gen, till si - re nens famn du
om av tjus-nings-makt be - ta gen, till si - re nens famn du
tjus - nings - makt be - - - - ta - gen, till si - re - nens famn du

trår. Ej du drö - - - je, om än da - gen flä - - -
trår. Ej du drö - - - - - je, ej du
Ej du drö - je ej du drö - je, om än da - gen, om än da - gen
trår. Ej du drö - - - - - je, ej du

- - - - tar ro - - - - sor i ditt hår.
drö - - - - je, skul - le flä - ta ro - - sor i ditt hår. Fram - - åt, fram - - åt!
drö - - - - je

fram - åt. Ut - i sän - gen kämpa mot all
fram - åt, fram - åt, fram - åt

Tills ej mer av smär - tan fån - gen, du ser ljus - na jor - dens
espress.
 världens kval, ej av smär - tan fån - gen, du ser ljus - na
 du ser ljus - - na
 Tills ej mer av smär - tan fån - gen, du ser ljus - - - na

mör - ka dal
 jordens dal, Tills en krans av ä - - rans la - ger skugga åt din pan - na
 jordens dal, skugga åt dig

ger, Och en o - - - för - vansk - lig da - - ger på din hjäs - sa
f hjäs - - -

più moto
 strå - - - lar ner. Fram - åt! Fram - åt!
 - - - - sa strå - lar ner.

Fram, fram, ja fram-åt genom
fz
 Fram, där stormen hög - re sti - - ger, fram-åt, framåt, genom
 fram - - åt
 Fram - åt då, fram, där stormen hög - re sti - - ger,

ve och väl! . Den sitt liv _____ åt ä-ran

ve och väl! Den sitt liv _____ åt ä-ran

ve och väl! Den sitt liv _____ åt ä-ran

ve och väl! Den sitt liv åt ä-ran vi - - - ger, den sitt

fram - åt, framåt, ge-nom ve och väl!

vi - - - - - ger,

vi - - - - - ger,

vi - - - - - ger, må - ste ä - - - ga kämpens

liv - - - - - åt ä - ran vi - - - ger,

fz själ, ja, ä - ga kām - - - - - pens

fz själ, ja, ä - ga kām - - - - - pens

f *a tempo* *fz* *fz* *ff*

själ. Fram-åt, då! Fram-åt, då! Fram-åt! Fram-åt, då!

f *a tempo* *fz* *fz* *ff*

själ. Fram-åt, då! Fram-åt, då! Fram-åt! Fram-åt, då!

40. Gespräche der Irrlichter.

(F. Rückert.)

Vivace leggiero.

Irr - lichter, die Knaben die lau-fen und traben mit Luft sich beschuend, Nichts-Irr - lich-ter, die Knaben die

Irr - lich-ter, die Knaben, die lau-fen und tra-ben mit
lau-fen und tra-ben mit Luft sich be-schu-end, Nichts-nut-zi-ges tu-end mit
nut-zi-ges tu-end, mit Luft sich be-schu-end, Nichts-nut-zi-ges tu-end mit
lau-fen und tra-ben mit Luft, Irr-

Luft sich be-schu-end, Nichts-nut-zi-ges tu-end, be - sprechen sich ger-ne beim
Luft sich lich-ter, die Knaben die lau-fen und tra-ben Irr - lich-ter, die Kna-ben die
lich-ter, Irr - lich-ter, die Knaben, die

Schein der La - ter - ne beim
lau-fen und tra-ben, be - spre-chen sich ger-ne beim Schein der La - ter - ne

Schein der La - ter - ne,
 beim Schein der La - ter - ne, beim Schein der La - ter - ne.
 O,

sa - ge mir an, was hast du ge - tau?
 Ein Frosch, ein

Frosch, es sah' mit dem Rumpfe ein Frosch aus dem Sumpfe, ein Frosch, ein
 Es sah' mit dem

sah' mit dem Rump - - fe, es sah' mit dem Rumpfe, das hat mich verdrossen, ich
 Frosch ein Frosch, ein Frosch, ein Frosch, ein Frosch, ein Frosch, ich
 Rumpfe ein Frosch aus dem Sumpfe, er sah' aus dem Sumpfe, das hat mich verdrossen, ich

brannt ihm zum Possen
 brannt ihm zum Pos - - - - - sen, die Schnauze mit Feu-er!
 brannt ihm zum Possen, die Schnauze mit Feu - - - - - er!

f Er quakt un - ge - heu-er! So

f Er quakt un - ge-heu-er!

ff

sa - ge mir nun, was war den dein Tun? Ein Hirsch kam mit Zack-en, ich

p

c r e s c e n d o

setzt auf den Nacken mich zwischen die Hör-ner, da führ er durch Dörner mit

c r e s c e n d o

ff Ich fiel auf die Na-sen!

Schnau-ben und Ra-sen! Ich fiel auf die Na-sen!

ff

Ich fiel auf die Na-sen! Nun sa - ge du schnell, was

Es tru-gen die Winde mich gar zu geschwinde, eh

tatst du Ge - sell? Es

ich mich's ver - se - hen, ein *p o c c o a p o c c o c r e s c e n d o*

tru - gen die Wind' mich, ein Dorf sah ich ste - hen, da bell - ten die Hunde, da

p o c c o a p o c c o c r e s c e n d o

wich ich zur Stunde, da bell - ten die Hunde, da wich ich zur Stun - de.

Und nun zur gut' Nacht, was hast denn du ge -

macht?

pp Ein Wanderer, der We - ge nicht kann - te noch Ste - ge, er sah mich zum

dim.

p Da löscht' ich die Funken, da war er ver -

Leuchter, und im - mer noch keucht' er. *dim.*

pp sun - ken,

da löscht ich die Fun - ken,

pp

da war er ver - sun - ken. Und aus ist das Wort, dann hüpfen sie

fort, und aus ist das Wort, dann hüpfen sie fort, dann hüpfen sie

fort, dann hüpfen sie fort, dann hüpfen sie fort, dann hüpfen sie

fort, fort, fort!

41. Hüte deutsches Volk und Land.

(W. Müller.)

Kräftig.

1. Auf Ar -- ko -- nas Ber -- ge ist ein Ad -- ler -
 2. Schau hin - aus nach Mor -- gen, Schau nach Mit -- ter -

1. Auf Ar - ko - nas Ber - ge ist ein Ad - ler -
 2. Schau hinaus nach Mor -- gen, Schau nach Mitter -

horst, nacht, Wo vom Schlag der Wo - gen sei - ne Spit - - ze
Schaue ge - - gen A - bend von der ho - - - hen

borst, Wo vom Schlag der Wogen sei - ne Spit - ze, sei - ne Spit - ze
nacht, Schau ge - gen Abend von der ho - hen, von der ho - hen

borst, wo vom Schlag der Wo - - gen sei - ne Spit - - - ze
Wacht, schau - e ge - - - - gen A - - bend von der ho - - - - hen

borst, Wacht,

borst! Spit - ze deutschen Lan - des, willst sein Bild du sein?
Wacht! Liess der deut-sche Herr - scher flie - gen dich zu gleich,

Riss und Spal-ten split - - tern dei - nen fes - ten Stein?
als er brach in Stü - - - cke, ach, das deut-sche Reich?

Maestoso.

Ad - ler setz' dich o - ben auf den Fel - - sen - thron,
Hü - te, deutscher Ad - ler, deutsches Volk und Land,

deutschen Lan - des
deutsche Sitt' und

deut-schen Lan - - - des Hü - ter, frei - er Wol - - - ken - sohn. Ad -
deut - sche Sitt' und Zun - ge, deutsche Stirn und Hand. Hü -

--- ler, setz' dich o - ben auf den Fel - - - sen - - - - - thron,
--- te, deutscher Ad - ler, deutsches Volk und Land,

auf den Fel - - sen - thron, deutschen
deutsches Volk und Land, deutsche

deutschen Lan - - des Hü - ter, frei - er Wol - - ken - sohn!
deutsche Sitt' und Zun - ge, deutsche Stirn und Hand!

Lan - des, deut - schen Landes Hü - ter
Sit - te, deut - sche Sitt' und Zun - ge

42. Ich bin nun einmal so.

Munter.

Mich treibt mein leichter, fro-her Sinn, von ei-nem Ort zum an-dern hin, doch

stets ver-gnügt und froh
doch stets ver-gnügt, doch stets ver-gnügt und froh. *staccato*

Zu - mal die

Zu-mal die Mädchen mir, die Mädchen mir vor al - - len, heut' so, heut' so, und
Mädchen mir, zu - mal, zu - mal die heut' so,

so, heut so, und mor-gen so ge - fal-len. Ich bin nun ein-mal so, ja, ja, ich
Ich bin nun so

ich bin, ich bin, ich bin,
bin nun ein-mal so, ich bin, ich bin, ich bin nun ein-mal

so, ich bin, ich bin, ich bin nun einmal so, ja! ich
ich bin, ich bin, ich bin

bin nun ein mal so, ja! ich bin nun ein-mal so. Zu mal die
Zu mal die Mädchen mir, die

ff Zu mal die *pp*

Mäd - chen mir, die Mäd - chen, ich bin nun ein - mal so! ja,

pp

morendo

ja, ich bin nun ein -

ja, ja, ich bin mal so!

43. I dalen.

Poco Allegretto.

p

Hör li - - ten få - gel han sjun - ger så glad I trä - dens topp, bland

p

kvistar och blad, För vän - - nen kär den sån - - gen är, Den klin - gar så

f *p*

gällt i da - - len! Sjung fri, sjung säll från morgon till kväll, Glöm

f *p*

sor - - ger - na och kva - - - len. Ack, kan - - ske snart är för-

li - - - - den Den kor - - ta säl - la mi - nu - - - - ten, ack, kan - ske snart är för-

li - - den, den kor - ta säl - la mi - nu - - - - ten, ack, kan - ske snart är för-

li - - - - den, den kor - - ta säl - la mi - nu - - - - - ten, den

kor - ta
den säl - - la mi - nu - - - - - ten.

dim. *p*

dim. *p*

44. Im deutschen Wald.

Moderato espressivo.

du heil'ger

Wie bist du deutscher Wald so schön, du heil'ger

so du heil'ger

Wald im Früh - - lings - wehn!

Wald im Früh - - lingswehn! Wenn es in al - - - - - len

Wald im Frühlings - - wehn!

Wip-feln schallt von Lie-beslust und Lenz-ge - walt, von

Fin - - ken - - ruf und Am - sel-schlag, von Stim - - men all im

Am - sel-schlag von

Blät - - ter - dach! von Fin - ken-ruf und Am - sel-schlag, von Stim - -

f *p*

Stimmen all

--- men all im Blät-terdach. Wenn es in al- - len

Wip - - feln schallt, von Lie - - bes - lust und Lenz - - ge - walt, von

Fin-ken-ruf und Am-sel-schlag, von Fin-ken-ruf und Amselschlag, von Stim - men all im

O, Wi - der-hall im Wal - des-saal, o
Blät - ter-dach.

grü-ne Wip - - fel - - - - lie - - der, wie traut tönt ihr her -

nie - - der, ihr Stim - men all im Blät-ter - - dach! O,

Wi - - der - hall im Wal - - des - saal, o grü - - ne Wip-fel -

- lie - - - - der, wie traut tönt ihr her-nie - - - - der, wie traut, wie

o grü-ne Wip-fel-
traut tönt ihr her-nie - - - der, o grü-ne Wip-fel-lie - - - -
o grü-ne Wip-fel-lie - - - -
wie traut, o grü - ne Wip - fel - - lie - - - -

lie - - - der wie traut tönt ihr her -
der, wie traut tönt ihr her-nie - - - -
wie traut tönt ihr her-nie - - - -
- - - - der, wie traut tönt ihr her -

nie - - - der!

der, wie traut, wie traut!

nie - - - der!

45. Kennt ihr die Wunde?

Schmerzhaft bewegt.

mf Kennt ihr die Wun-de, die so heiss an mei-nem Le -- ben zehrt, *f* die mir kein

Arzt zu hei - len weiss, gar klug und hoch ge - lehrt. Hier

die mir kein Arzt zu hei - len weiss,

Hier trag ich sie, hier links in der Brust, hier, hier in dem

tief Her - zen tief, in dem Her-zen tief. *fz* Es ist, als ob drinn' Schmerz und

dim. *p* *fz*

Lust in ei - ner Wie - - - ge schlief, bald flammt sie auf, bald kühlt sie

p *fz*

in ei - ner Wie - - ge

p

mich und brennt und tobt und wühlt. Ach, ein-mal habt ihr

p

sich-er-lich sie al - - - le schon ge-fühlt, ach, ein-mal habt ihr

p

sich-er-lich sie al - le, al - le schon ge - fühlt! Sie zehrt am Mark, sie

p

al - - - le schon ge-fühlt. Sie zehrt am

zehrt am Mark, sie

lähmt den Mut, sie zehrt am Mark, _____ lähmt, sie lähmt den Mut,

Mark, sie zehrt am Mark

ach, einmal habt ihr si-cher-lich sie al - - - le schon ge-
 ach, ein mal habt ihr sie, habt sie al - - - le
 ein - - - - - mal habt ihr schon ge-

fühlt, ach, ein-mal habt ihr si-cher-lich sie
 schon ge-fühlt, ach, ein - - - - - mal habt ihr si-cher-lich sie
 fühlt,

al - - - le schon ge - fühlt. Und was ich nicht ver - steh!
 al - - - le schon ge - fühlt. Was ich nicht ver - steh! Man

sieht sie nicht, es quillt kein Blut, und tut doch gar zu weh,
 und tut, und
 und

tut doch gar zu weh,
 gar zu weh, man sieht sie nicht, es quillt kein
 tut doch gar zu weh, man sieht sie nicht, es quillt

Blut und tut doch gar zu weh!
kein Blut

46. Lied an die schöne Müllerin.

(F. Rückert.)

Allegretto.

Die Müh - le wogt wohl Tag und Nacht, sie wogt in nichts als

Lie - - - be, Lieb' hat die Räder im Schwung gebracht, die Lieb' ist ihr Ge-

trie - - - be. Und in der Müh-le die Mül - le-rin, Und in der Mühle die Mül - - le-
die

- rin hat mei - - - nen Sinn be - strickt mit Lie - - - bes-
be - - - strickt mit

ban - - - den, be - - strikt mit Lie - - bes - ban - - - den, und in der
Lie - - - bes - ban - - - den. In

Müh-le die Mül - le - rin, die Mül - - le - - rin hat mei - nen Sinn um-
der Müh - - le die um-

poco ritardando e diminuendo

strickt mit Lie - bes - - ban umstrickt mit Lie - bes - ban - - - den. O!
strickt mit Lie - bes - ban - den.

Tempo

wenn ich doch das Räd - chen wär, so wollt' ich Lieb' ihr sau - - sen, und
- - den. Ol wenn ich das Ol wenn ich doch das

wär' ich der Mühl - bach un - - ter - her, so wollt' ich Lieb' ihr brau - - - sen. Und

Anm. De i denna sång förekommande svårsjungna förslagen ha sedermera av kompositören uteslutits.

wär ich im Was-ser der Was - ser-mann, mit star - kem Ar - - me
Und wär ich im Was-ser der Was - ser - - mann, so

wär ich der Was - - ser-mann, mit star - - kem Ar - - me

fasst' ich sie an, und zög' sie in mich her - un - - - ter, und zög' sie in mich her -

zög' sie in mich her - un - - -

un - - ter und zög' sie in mich her - un - - - - -

ter, und zög', und zög' sie her - un - - - -

un - - ter. Dort dro - - ben

ter. Dort blin - ket ihr Käm - - mer-lein, das

ter. Dro - - - ben

stil - - le Lämp - chen zit - - - tert, die Fle - - der - - maus um -

krei-set den Schein, mir ist der La-den ver - - git - - - - - tert. Er-

schwin-ge dich mein stil-ler Ge dank', und schau' dich ge - - sund und

Schau wie sie lächelnd ent-schlum - - - mert,
schau' dich krank. Schau wie sie lä - - - - - chelnd ent-
krank. Schau wie sie lächelnd ent-
mf Schau wie sie lä - - - - - chelnd ent-

schau wie sie lächelnd ent - schlum - - - mert. Schau!
schlum - - - mert. Schau! Schau! O, schau!
schlum - - - mert. Schau! schau wie sie lä - chelnd, wie sie ent-

schlum-mert, schau wie sie lächelnd ent - - schlum - mert,
schlum - mert, schau wie sie lächelnd ent - - schlum - mert,

ritard. e dimin.

schau! o schau! o schau! wie sie lä - - - cheind ent - schlum - - -
 o schau! wie sie lä - - - cheind ent -
 schau! wie sie ent -

Tempo
pp

- - - mert. O! küß ihr sauft das Lächeln vom Mund, mit dei - nen heis - sen
 - schlum - - - mert. Küß ihr das
 - schlummert. Küß ihr sauft das

fz *poco rit. —*

Küs - sen, und flüstre ihr tief in den Her - zens-grund, was sie dann doch muss

Tempo

wis - - - sen, dass mir's im Her - zen ist
 wis - - - sen, dass mir's ist ist voll und warm, und
 wis - - - sen, dass mir's ist

ruh' ich in ih - - ren

wenn ich nicht ruh' in der Mü - le - rin Arm, so ruh' ich in
 ruh' ich, so
 ruh' ich in

Was - - - sern so ruh' ich in ih - - ren Was - - - sern. Und
 ih - - ren Was - - - sern. Und wenn ich nicht
 ruh' ich, so ruh' ich in ih - - ren Was-tern. Und wenn
 ih - - - ren Was - - - sern. Und wenn

f *p* *dimin.* *pp*

ruh' in der Mül - le - rin Arm, so der ruh' ich in ih - - ren
 ich nicht ruh' in der Mül - - - le - - rin
 ich nicht ruh'

dolcissimo *ppp*
 Was - - - sern, und wenn ich nicht ruh' in der Mül - ler in Arm, so
 Arm, so ruh' ich, der so ruh' in der Mül - le - rin
 in der Mül - - - le - - - rin

ppp

ruh' ich in ih - - ren Was - - sern, so ruh' ich in ih - - ren
 ih - - - ren Was
 Arm, so ruh' ich in

Was - - sern, so ruh' ich in
 Was - - sern, so ruh' ich in ih - - ren Was - - sern, so ruh' ich in
 ih - ren Was - - - sern, so ruh'

ih - ren Was - - - - - sern!

sern, in ih - ren Was - - - - - sern!
ih - ren Was - - - - - sern!

ich in ihren Was - - - - - sern!

mo - - - - - ren - - - - - do

47. Wanderlied.

Gemüthvoll. dolce

Wie schön ist doch um mich die Welt, wie herrlich, licht und gross, doch
Nun zieh ich schon so manches Jahr im Lan-de hin und her, und

wie herrlich, licht und gross.
im Lan-de hin und her,

fz dim.

wie auch al - - - les mir gefällt, eins Krieg' ich nim - - mer los. All'
war einst je - - - nes Bild mir klar, so ist es jetzt noch mehr. Manch'

fz dim.

ü - - - ber-all, all ü - - - ber-all am Bo - den, in der Luft, im
freundlich Wort, manch' schön ge-sicht, be-täubt mein Aug', mein Aug' und Ohr, und

p dolce

Blu - menschmelz, im Was - - ser-fall, das Bild mir winkt und ruft!
je - nes Bild ver - lier' ich nicht, bis ich mich selbst ver - lor!

p dolce

Sempre diminuendo — — — —

Kind! Su, su, su schlaf ein mein Kind, Kind! schlaf ein mein Kind!

e morendo — — — —

Kind! Schlaf ein mein Kind! Su, su, su, su, su, su!

su, su, su, su, su!

49. Vårsång.

(F. Berndtson.)

1851.

Con moto.

p Det ljus - när i skyn, och kring hav och land fly - - ga

f

vin - dar med jub - lan - de fröjd. Det lju - der ett bud - skap från strand till

fz *fz* *cre - scen - do*

strand: nu är vår! nu är vår! och från dal och till

fz nu är vår! nu är vår!

f *dimin.* *pp* Det är

höjd ett e - - - - - ko oss när.

f *dimim.* *pp* nu är vår nu är vår! nu är vår!

fz vår, det är vår! *fz* det är vår!

det är vår, det är vår, det är vår,

det är vår,

det är vår, det är vår, det är

det är vår, det är vår,

Och sjö - ar och stöm - - mar ur

vår! *pp* Och sjö - ar och *poco a poco cresc.* strömmar ur bo - jor och drömmar sig

det är vår! *pp* Och sjö - ar och ström - - - mar ur bo - jor och

bo - jor och dröm - - mar sig los - sa och bör - - ja sin

scén do los - sa och bör - ja sin rast - lö - sa gång, *cresc. sempre* sig los - sa och bör - ja sin

dröm - - - mar sig los - sa och bör - - - - ja sin rast - lö - sa

rast - lö - sa gång, hur - ra! hur - - ra! hur - ra! hur -
 rast - lö - sa gång, hur - ra! hur - - ra! nu är vår! hur - ra! hur -
 gång, *f* hur -

ral Sjung, bru-san-de böl - - - ja, din fri - - a
 ral Sjung, bru-san-de böl - - - ja, sjung din fri - - - a
 ral det är vår! Sjung, bru-san-de böl - - - ja, din fri - - - a

sång! Och sjö - ar och ström - - mar ur bo-jor och
 sång! Hur - ra! Hurra! hur-ra!
 sång! Det är vår och sjö - ar och

dröm - - - - mar sig los - sa och bör - - ja sin
 det är vår! hurra! hur - ra! hurra!
 ström - - - - mar ur drömmar sig

rast - lö - sa gång, hur - ra! hur - ra! nu är
 det är vår hur - ra! hur - ra! hur - ra! nu är
 los - - - - sa och bör - ja sin rast - lö - sa gång, hur - ra! hur -

vår! ———— Sjung, bru-san-de böl - - - - - ja, din fri - - a

vår, hur - ral
vår! hur - ral Sjung, din fri - - - - a Sjung,

ral ———— Sjung, böl - - - - ja, din fri - - a

sång, hur - ra! hur - ra! sjung,

sjung, hur - ra! hur - ra! sjung, bru-san-de böl - ja, din fri - - - a
sång,

Sjung, bru-san-de böl - ja, din

sång! det är vår! Sjung, bru-san-de böl - ja, din fri - - - a

det är vår!

sång! Sjung, bru-san-de böl - - - - ja, din

sång! och sjö-ar och strömmar ur bo - jor och dröm-mar sig los - sa och

Sjung, bru-san-de böl - - - - ja, din fri - - - a

fri - - - a sång, ———— sjung, bru-san-de böl - - - - ja, din

bör - ja sin rast-lö - sa gång, och sjö - ar och strömmar ur bo-jor och

sång, ———— sjung, bru-san-de böl - - - - ja, din fri - - a

fri - - a sång, din fri - - - a sång, din

dröm-mar sig los-sa och bör-ja sin rast-lö - sa gång, sjung, bru-san-de

sång, din fri - - - a sång, din fri - - - - a

fri - - - a sång, sjung din fri - - a

böl-ja, din fri - - a sång, sjung, bru-san-de böl-ja, din fri - - a sång, sjung,

sång, sjung din fri - - a sång,

sång, hur-ra! *ff*

bru-san-de böl-ja, din fri - a sång, din fri - a sång, hur-ra! *ff*

hur-ra!

50. Hymn till Finland.

(Z. Topelius.)

Andante maestoso.

ff

Och i - la vi bort från Fin - lands strand, Det äl-ska-de

ff

land, det dy - ra land, Så hä-l-sa vi högt, dess blomstrande

skär, Så läm-na vi min - - nen och hjär-tan där. Och le-ve du
Så läm - - - na

fz Och

fritt och sällt och glatt, Du äls-ka-de land, vårt hjär-tas

fz och *fz* Du *fz* vårt

skatt, Högt sti-ge vår bön, mot him-me-lens rand För dig, för

fz Högt *fz* mot *fz* För

dig, o vårt fos-ter-land! Och le-ve du fritt och sällt och

fz Och *fz* och

glatt, Du äls-ka-de land, vårt hjär-tas skatt! Högt sti-ge vår

fz Du *fz* vårt *fz* Högt

bön mot him-me-lens rand För dig, För dig, för dig, dig, för

o vårt fos-ter-land! Far-väl! far-
dig, rit. vårt mf f

väl! far-väl! ff

51. Schlummerlied.

Andante con moto. Aus d. Oper: »Die Stumme» v. Auber.

Still schweb' mit ro-si-gem Ge-fie - - - der her-ab auf sie her-
pp Still schweb' mit ro-si-gem Ge-fie - - - der auf sie her-
pp

nie - - - der, ol süs - - - ser Schlaf, der
nie - - - der, süs-ser Schlaf, süs-ser Schlaf, der
pp
nie - - - der, süs-ser, süs-ser Schlaf, der
pp

Ar - - - - - men treuer Freund! LÖ-se mild des Her - - zens

Ar - men treu - - er Freund! LÖ-se mild des Herzens

Ar - - - - - men Freund! LÖ-se mild

Seh - - - - - nen, hauche weg des Kum - mers Thrä - - - - - nen, die

Seh - - - - - nen, hauche weg des Kummers Thrä - - - - - nen,, die

noch - - - - - ihr schö - - - - - nes Au - ge weint, lö - se

noch ihr schö - - - - - nes Au - ge weint, die noch ihr Au - - - - - ge

mild des Her - - - - - zens Seh - - - - - nen, trock - - - - - ne die

weint, hau-che weg, hau-che weg des kum - - mers Thrä - - - - -

weint hau-che weg die Thrä - - - - -

Thrä - - - - - nen, die noch, die noch, ihr

nen, die noch ihr Au -

nen,

schö - - nes Au - ge

ge weint! Al - les, was die Brust mag mag

Al - les, was die Brust mag

f

f

1

3

(1)

pres - sen, lull' in se - li - ges Ver - - ges - sen! Lö - se

pressen, lull' in se - - - li - ges Ver - - - gessen! Lö - se mild

mf

pp

pp

3

2

p e dolce weint. Hau - - - che weg des Kum - mers Thrä - - -

p e dolce weint. Des Kum - - - mers

pp

pp

Die noch ihr

schönes Au - - - ge weint, die

nen, hau - - - che weg des Kum - mers

des Kum - - - mers

noch ihr schö - - - nes Au - - ge

pp Thrä - - -

pp

weint!

nen, *PPP* die noch ihr schö — nes Au — ge weint!

PPP

52. „Verinen poika.“

(Kanteletar I.XV.)

1. Mis - täs tu - let, kus - tas tu - let, } poi - ka - ni i - loi -
 2. Mi - tä siel - tä te - ke - mäs - tä,
 3. Mist' on jal - ka - si ve - reen tul - lut,
 4. Mist' on miek - ka - si ve - reen tul - lut,

nen? Me - ren ran - nal - ta, me - - - ren ran - nal - ta,
 He - vos - - ta - - ni juot - ta - mas - ta,
 He - vo - nen pol - ka - si rau - - - al - lan - sa,
 Pis - tin vel - je - ni kuo - - - li - ak - si,

ff

1 *p* äi - ti - ni kul - tai - nen! 2 *p* äi - ti - ni kul - tai - nen!

* Andra tenoren har i originalet återställningstecken för *a*.

53. „Folkvisa.“

1. Tuo - pa tyt - tö, kau - nis tyt - tö kan - te - let - ta soit - - taa,

mo - nen mie - hen hy - vän

hy - - - - - vän mie - len tai - ta - vas - ti voit - - taa.

mo - nen mie - hen hy - vän

2. Ole nuorra iloinen,
tee leikki kunnialla,
kunniatta tyttö on
kuin halme joss' on halla.

3. Nuorten ilot, naisten naurut
pian sulta puuttuu,
siinä leikin loppu on
kun piika vaimoks' muuttuu.

54. „Kreivin sylissä istunut.“

(Kanteletar I.IX.)

1. Mi - nä sei - - - soin kor - ki - al - la vuo - rel - la, vi - heri - äi - ses - sä
2. He las - - - ki - vat lai - van ran - nal - le, kä - vit maal - len
3. Ja se il - - - ta o - li lämmin, i - ha - na, ja lin - nut ne

fz

1. Kor - - - ke - - - al - la
2. Lai - - - van, lai - van
3. Il - - - ta lämmin

laak - - sos - - - sa.
as - - - tu - - - maan.
lau - - loi - - - vat.

f

Näin, näin mi - nä lai - - van
Ja se nuo - rem - pi krei - veis - tä
Ke - to al - - lan - sa kau - nis ja

f

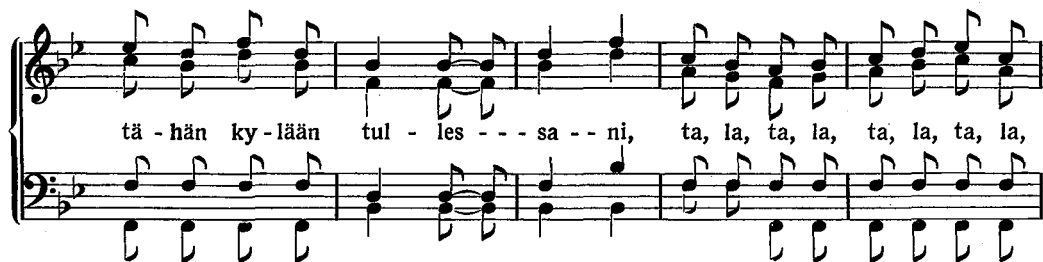
sei - - laa - - - van, kol - me krei - vi - ä lai - val - la.
kai - - kis - - - ta, tu - li mi - - nu - a kih - laa - maan.
vi - - han - - - ta, ku - kat ke - - ol - la kas - voi - vat.

55. „Turvaton.“

(Kanteletar I. XXIV.)

1. On - - ne-ton o - lin mi-nä ol - - - les - - - sa - - ni, on - - ne-ton

tä - hän ky-lään tul - les - - - sa - - ni, ta, la, ta, la, ta, la, ta, la,

tai, ta - - laa, ta, la, ta, la, ta, la, ta, la, tai, ta, laa.

2. Maalima minua nyt paljoki vaivaa
ja minun eteheni kuoppaa kaivaa,
ta, la, ta, la ...

3. Linnut ne laulelivat metsien päällä;
meistä he lauloivat siellä ja täällä,
ta, la, ta, la ...

4. Ei ole ajat enää, niinkuin olit ennen
entiset ajat ovat olleet ja menneet,
ta, la, ta, la ...

56. „Folkvisa“.

1. Sii-hen laak - - soon
2. Näin ran - - nal-la

1. Läk-sin mi-nä ke-sä-yö - nä käymään
2. Kat-soin mi-nä a-las vet-ten puo-leen

1. Siihen, sii - - hen laaksoon
2. Näin ran - - - - - nal-la

1. Sii-hen laaksoon
2. ran-nal-la näin

kus - sa kuun - - te - lin päi - vää, kus - sa lin - - - tu - set
ty - tön kau - - niin ja nuo - ren, jo - ka is - - - tui ja

Met - sä - ka - nat - ki ne pau - haa
Kat - soi aal - - - - to - ja pit - kin
lau - - laa, Met - sä - ka - - - - - nat - ki ne pau - haa ja mun
it - - ki, Kat - soi aal - - - - - to - ja pit - kin ja hän
Met - sä - ka - nat - ki ne pau - haa
Kat - soi aal - - - - to - ja pit - kin

ja mun sy - dä - me - ni et - si le - po - a ja
ja hän o - - - - - li su - rul - li - nen jo - ka
ja mun sy - dä - me - ni et - si
o - - li su - rul - li - nen jo - ka rau - haa.
sy - - - - dä - - - me - ni et - si le - po - a ja het - ki.
o - - - - - li su - rul - li - nen jo - ka
ja mun sy - dä - me - ni et - si, et - si
ja hän o - li su - rul - li - nen jo - ka

57. „Fantasi över ett finskt tema.”

Allegretto, ma non troppo.

pp
Mi - nun kul - tain kau - nis on, sen suu kuin au - ran kuk - - - ka,
pp

Si - ni - set sil - mät sil - lä on ja pu - nai - nen sen tuk - - - - ka

si - ni - set sil - mät pu - nai - nen sen tuk - - - - ka

p Mi - nun kul - tain kau - - nis on sen suu kuin au - ran kuk - ka,

p

si - ni - set sil - mät sil - lä on ja, pu - nai - nen sen tuk - ka.

si - ni - set sil - mät,

si - - - ni - set sil - mät sil - lä on ja

Mi - nun kul - tain kau - nis on sen suu kuin au - ran kuk - - ka,

kau - - - - nis on kuin kuk - - - ka,

Mi - - - - nun kul - tain kau - nis

Si - - ni - set sil - - - mät, sil - - - - - läl

Si - ni - - - - set sil - mät sil - - - - läl

Si - - - - ni - - - set sil - mät, sil - - - - läl

Si - ni - set sil - mät sil - lä on ja pu - nai - nen sen tuk - - - - ka

ff

Mi - nun kul - tain kau - - nis on kuin kuk - - ka,
 Mi-nun kul - ta kuk - - ka,
ff Mi - nun kul - tain kau - - nis on sen suu kuin au - ran kuk - - ka

ff

Mi - nun kul - tain kau - - nis on kuin kuk - - ka!
 minun kul - ta kuk - - ka!
 Mi - nun kul - tain kau - - nis on, sen suu kuin au - ran kuk - - ka!

Si - ni - set sil - - mät sil - - - lä on ja
f Si - ni - set sil - - - mät on ja, pu - nai - nen sen tuk - ka!
f si - ni - set sil - - mät *fz*

pp *fz*
 sen suu kuin au - - - ran kuk - - - ka!
 Mi - nun kul - tain kau - nis on, sen suu kuin au - ran kuk - - - ka!
pp sen suu kuin au - - - - ran *fz* kuk - - - ka.

f *dimin.* *pp*
 ja Si - ni - set sil - mät sil - lä on ja pu - nai - nen sen tuk - - - ka!
f pu - - - - nai - - - - nen *dimin.* *pp* tuk - - - ka!

ppp

Mi - nun kul - tain kau . nis on sen suu kuin au - ran kuk - - ka!

ppp

58. Fredmans Epistel N:o 13.

Allegretto.

Nå, ä' nu al - la för - sam - la - de här? E - ric Bergström och bro - dren Pehr,

Ben - ja - min Schwal - be? »Oui, mon frère, Vi ä' al - - la här.»

Pis - kor - na smäl - la och kus - kar - na slåss... Nu komma vag - nar och schä - sar och tross:

Herrskaper stimma vid lyk - tor och bloss, Och kus - kar - na slåss.

Släk - - ter och an - för-van - ter, Nym - - fer och mu - si - kan - ter,
Släk - - - ter och an - för-van - ter,

f Ba - len öpp-nad är, ba - - len öpp - nad är!
f ba - - len, ba - - len öpp - nad är!

p An - ders Wingmark med sin fru, Pet-ter Bergström med sin kärsta! Hej, gu-tår! en
p *f*

sup än-nul Den vår av de smär - sta. Skål, Anders Wingmark, väl-
Den var Skål, An-ders Wing - - -

Anders Wingmark, välkommen, bror! Gu - tår! Olssons mor, gu-
kom - men, bror! Och gu-tår, Ot-to Ols - - - sons mor! Sys - - ter
mark, väl-kom - - men, bror! gu-tår! Syster

tår, — med flor, Sa - - lopp och rö - - da skor!

Jeanna med bjäfs och flor, Sa - lopp och rö - - da skor!

Jean - - - - na med bjäfs och flor, Sa-lopp och rö - - da skor!

59. Fredmans Epistel N:o 14.

Menuetto.

1. Hör, I Or - fei drän - - gar, Stämman e - ra strän - gar, Knäppen al - la,
2. I som till ex - em - - - pel U - ti Frö - jas tem - pel Ne - der - fal - la,

pling, pling, plang, Till A - pol - los pris! Pling, plang!
Föl - jen er ka - - - - pling, - - - - pris! Pling, plang!

gammalt öl, gu-tår!

I, som prö - ven gam - - - malt öl, E - der ön - skas fuk-tigt sil-ver-hår!
fuk - - - - tigt hår!

I, som prö - - - ven gam - - - - malt öl, gu-tår!

Pling, pling, plang, pling, pling, plang, Och en strupa, som för-mår! plang!

Och en strupa, som för - - mår! plang!

60. Fredmans Epistel N:o 25.

Blå - sen nu al - la, Hör, böi - jor - na sval-la, Ås-kan går. Ve-nus vill be-
Sim-men, tri - to - ner, Och sjun-gen, mil - jo-ner Frö-jas lov! Sva-ren, pos-til-

fal - la, Där Nep - - - tun rår.
jo - ner I Nep - - - tuns hov! Se Ve-nus i sin prakt —

Kring hen-ne håll - la vakt Äng-lar, del - fi - ner, se - fi - - rer och På-fos

he - - - la makt: Vat - - - - tu - nym - - - - fer plas - - - - ka

kring I ring, i ring!

61. Fredmans Epistel N:o 46.

Allegretto.

Un-dan ur vä-gen, ge rum för kurirn — Gå ur vä-gen för Moll-berg
Roc-ken uppfäs-tad, på hat - ten kordong, Med pis - to - ler i bäl - tet

utan stryk och tvång!
och en stor bas-song.

med pis - kan, al - lons, Sit - ter
i fly - gan - de språng Och med

u - - - tan stryk och tvång! Pitsch, hör, han smäller
och en stor bassong. Pitsch, hör, han smäller

rak i sadeln som en stång, som en stång!
hat - ten vif - tar än en gång, än en gång!

p Tyst! nu i ring Runt i -
p

kring Han ga-lop-pe - - rar i har-men: än guppar han Av och an, Helt

Mollberg, märk, har flor om ar-men
pp

lik en ru - - sig man. Möll - berg, märk, har
pp

och ut - - i pi - sto - lerna flor. Bröst - bu - ket - ten, märk, i bar - men,
flor om ar - - - men och ut - - - i pi - - -

Gjord av bux-bom, bror!

sto - - - lerna
sto - - ler - na

flor. Se hur han tar upp sin lis - ta, Hör hur han nu

lä - ser käckt: »pri-mo vin, se - kun-do kis-ta, Ter-tio tas konfekt, konfekt».

62. Fredmans Sång N:o 51.

Ut-ter-quist! Mört - berg! Och du, bror Wetz, räck

»Jal» »Hur sa'?»

al - la fing-rar - - nal Tum - men på gla - set, klang, I Bac-hi

räck al - la fing-rar-nal tummen på gla - set, klang, klang, klang,

män! Skran - ket i - gen! Närm - re, min vän! Läs nu ef - ter

klang, I Bac-hi män! Skranket i - gen! närmre min vän, läs ef - ter

mej som det vo - re pränt! Gav han er nå-got mer? »In - te mer än tolv pro-

nå-got mer?

cent!» Gav han er nå-got mer? »In - te mer än tolv procent!» Klang, Ut-ter-

Gav han nå-got, gav han nå-got, nå-got mer? *f* Klang!

quist! Tack, bror, för sist! Vad har du borgat? Hu-ru stor är summan,

Klang, Utter-quist! Tack, bror, för sist! Hu-ru stor

Mörtberg? »In - te så stor: Blott ett par skor, Som han söp opp i hös-tas, tror jag

mest, I - tem en rock, di-to en väst, Di-to ett par

I - - tem en rock, en rock, Di-to en väst, en väst, en väst, ett par

byx - - or, som skif - ta i grått! Det var gott, Fyll ditt mått Och var nöjder med din
lott; det var gott, fyll ditt mått och var nöj - der med din lott!

63. Fredmans Epistel N:o 60.

Allegretto.

Sit - ter du än - nu och lju - ger Och ur flas - kan su - - - ger,
Kul - kus, in - te åt du kru - sar! Par - ten in nu ru - - - sar.
Sit - ter du än - nu och lju - ger och ur flas - kan su - ger,
Kul - kus! in - tet åt, du kru - sar, par - ten in nu ru - sar:

Väl - ver sto - pet och så slu - ger Up - på spel - man ser?
Pre - ses sit - ter ren och snu - sar, Räk - nar mynt och ler.
Väl - ver sto - pet och så slu - ger Up - på spel - man ser?
Pre - ses sit - ter ren och snu - sar, Räk - nar mynt och ler.

Spor - teln de - lar... spel - man Spe - lar, spel - - - - man spe - - - - lar.
Spor - teln de - - - - - lar... Spel - man, spel - - - man
Spor - teln de - lar... Spel - man spe - lar, spel - man spe - lar. Kloc-

Klo-ckan är, om jag ej fe-lar, El-va el-ler mer.
 Klo-ckan är, om jag ej fe-lar, El-va mer.

- - kan är, om jag ej fe-lar, El-va, el-va el-ler mer.

64. Fredmans Epistel N:o 78.

Knappt Jep-pe hant ur glug-gen gå in, Trumslagarn knappt hant lyf-ta på pinn, Förn
 ol-jan knappt i lyk-tan utbränd, Förn bas-fi-o-len sur-ra i gränd. Kors,

Bergen med sitt O-bo-e d'amour Stod tyst på lur. Ja, döttl Gräl-
 Bergen blå-ste O-bo-e så sött Att snart jag

- ma-kar Löf-berg, gam-mal och van, Vid krogdörren stod och blå-ste dulcian, Ar-

be-ta med fing-rar-na, prut-ta och tjöt Och nä-ven mot krö-ga-ren

knöt. Men Å - ker - blom - men, snål som en varg, I rö - da mös - san

knöt. Men Å - ker - blom - men,

blängde så arg, Be - fall - te oss dra - ga för den och för den, Slog dörrn i - gen.

65. Midnattsrop.

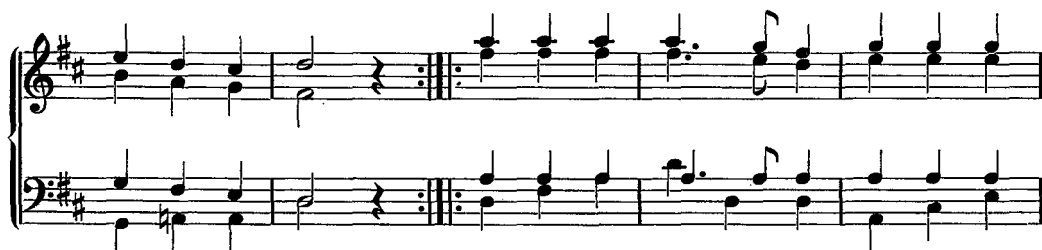
ff Kloc - kan är tolv sla - gen! *P* Guds he - - - li - ga,

mil - da och mäk - ti - ga hand be - va - re vår stad för eld och

ff brand! *dim.* Kloc - kan är tolv sla - gen! tolv sla - - - gen.

66. Folksång.

(Rule Britannia.)

Religioso.

INNEHÅLL:

	Sid.
Abend ist's	44
Alles still' in süßer Ruh	103
Als ich zuerst dich hab' gesehn	37
Auf Arkonas Berge	84
* Aus der Jugendzeit klingt	25
Blås högt i vind	64
Blåsen nu alla	122
De lugna fällt, de stilla dalar	10
* Det ljusnar i skyn	104
* Die linden Lüfte	7
* Die Mühle wogt	96
Durch den Wald bin ich gegangen	54
Ej att drömma	76
Folksång — Rule Britannia	129
Fort, fort	72
Glück auf, glück auf	42
* Guckt nicht in Wasserquellen	48
Gute Nacht! (1837)	14
Gute Nacht! (1840)	23
Högre mot sanden	34
* Hör hur härligt sången skallar	2
* Hör I Orfei drängar	121
Hör liten fågel han sjunger	88
In dunkler Nacht	49
Irrlichter, die Knaben	80
In weite Ferne will ich träumen	16
John Anderson, mein Lieb	55
Kennt ihr die Wunde	93
Klockan är tolv slagen	128
Knappt Jeppe hant ur gluggen	127
* Kring Saimens och Ladogas fjärdar	5
* Lebe wohl, fein's Liebchen mein	58
Lustig ist das Jägerleben	56
Läksin minä kesäyönä	115
* Mich treibt mein leichter	86
Minun kultain kaunis on	116
Minä seisoin korkialla vuorella	114
* Mistäs tulet, kustas tulet	113

* Nå, ä' nu alla församlade	119
* Och ila vi bort från Finlands strand	108
Onneton olin minä	115
O, wie ruft die Trommel	31
Schenkt ein	61
Schnell geniesst die schnellen Stunden	20
Sitter du ännu och ljuger	126
Skön är sommarn i Nord	19
Stig upp på bergen	58
Still schweb' mit rosigem	110
Studenter äro muntra bröder	41
Så får jag nu med frid	71
* Söner av ett folk	3
* Tendre mélancolie	6
Tuopa tyttö, kaunis tyttö	113
Töne laut! töne laut, mein Lobgesang	69
Undan, ur vägen	122
Utterquist! »Jal» Mörtberg!	124
Waldnacht, Jagdlust	45
Was klinget und singet	51
* Wehet sanfter, Abendlüfte	60
Wie bist du deutscher Wald	90
* Wie schön ist doch	102
Willst kommen zur Laube	56
Vinum Rhenanum	38
* Vårt land	1
* Wär' ich ein Vögelein	21
* Över vågors klara speglar	39

* Förut tryckt på K. E. Holms förlag, senare övertagen av K. G. Fazers musikförlag, som benäget givit tillstånd till sångens införande i denna publikation.

Utg.

